

ΠΙΝΑΚΕΣ & ΘΕΩΡΙΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

ΤΟ ΑΡΘΡΟ

	ΠΤΩΣΕΙΣ	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ
ΑΡΣΕΝΙ Ο	ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	ὁ	οἱ
	ΓΕΝΙΚΗ:	τοῦ	τῶν
	ΔΟΤΙΚΗ:	τῷ	τοῖς
	ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	τόν	τούς
	ΚΛΗΤΙΚΗ:	-	-
ΘΗΛΥΚΟ	ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	ἡ	αἱ
	ΓΕΝΙΚΗ:	τῆς	τῶν
	ΔΟΤΙΚΗ:	τῇ	ταῖς
	ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	τήν	τάς
	ΚΛΗΤΙΚΗ:	-	-
ΟΥΔΕΤΕ Ο	ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	τὸ	τὰ
	ΓΕΝΙΚΗ:	τοῦ	τῶν
	ΔΟΤΙΚΗ:	τῷ	τοῖς
	ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	τὸ	τὰ
	ΚΛΗΤΙΚΗ:	-	-

Σημειώσεις:

1. Το άρθρο δεν έχει κλητική. Συνήθως όμως εμπρός από την κλητική των ονομάτων χρησιμοποιείται το κλητικό επιφώνημα (ὦ): *ἐγὼ σε, ὦ Φαλίνε, ἄσμενος ἐόρακα.*

2. Η αρχαία ελληνική είχε μόνο οριστικό άρθρο. Για πρόσωπα ή πράγματα αόριστα δεν υπήρχε αόριστο άρθρο (όπως στη νέα ελληνική το *ένας, μία, ένα*). Σε τέτοια περίπτωση οι αρχαίοι χρησιμοποιούσαν τα ονόματα χωρίς άρθρο: π.χ. *ποταμὸς δὲ ἦν*

κύκλω (=έννας ποταμός).

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΚΛΙΣΕΙΣ ΤΩΝ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ

Α΄ ΚΛΙΣΗ ΑΣΥΝΑΙΡΕΤΩΝ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ

Αρσενικά σε: -ας, -ης & Θηλυκά σε: -α, -η.
(ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ)

- Οι καταλήξεις του πληθυντικού είναι σε όλα τα πρωτόκλιτα ουσιαστικά ίδιες.
- Η γενική πληθυντικού τονίζεται πάντα στη λήγουσα και παίρνει περισπωμένη (-ών).
- Τα αρσενικά πρωτόκλιτα σε -ης έχουν κλητική ενικού σε -ᾶ-, όταν: 1. Πρόκειται για εθνικά ονόματα, 2. λήγουν σε -της, -άρχης, -μέτρης, -πώλης, -τρίβης, -ώνης. Διαφορετικά έχουν κλητική σε -η- και τα σε -ας- έχουν κλητική σε -α-.
- Το -α- της κατάληξης -ας- είναι πάντα μακρόχρονο.
- Η δοτική ενικού όλων των πρωτοκλίτων παίρνει υπογεγραμμένη (-α-, -η-).
- Στα θηλυκά πρωτόκλιτα σε -α-: Το -α- είναι μακρόχρονο ή καθαρό, αν πριν υπάρχει φωνήεν ή -ρ-. Το -α- είναι βραχύχρονο ή μη καθαρό, αν πριν υπάρχει σύμφωνο (εκτός του -ρ-). Στην περίπτωση του βραχύχρονου -α-, τότε στη γενική και δοτική ενικού αυτό τρέπεται σε -η-. Στην περίπτωση του μακρόχρονου -α-, τότε αυτό διατηρείται σ' όλες τις πτώσεις του ενικού.
- Ό,τι είναι το -α- στην ονομαστική (μακρόχρονο ή βραχύχρονο), το ίδιο είναι και στην αιτιατική και κλητική του ενικού.
- Σε ορισμένες λέξεις το καθαρό -α- είναι βραχύχρονο (αυτό επηρεάζει μόνο τον τονισμό). Το -α- αφού είναι καθαρό, διατηρείται σ' όλες τις πτώσεις του ενικού αριθμού.

Α΄ ΚΛΙΣΗ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΩΝ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ

Αρσενικά σε: -ῆς & Θηλυκά σε: -ᾶ, -ῆ.
(ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ)

- Παίρνουν παντού περισπωμένη.
- Αν και είναι συνηρημένα, έχουν τις ίδιες καταλήξεις με τα ασυναίρετα, χωρίς βέβαια να ισχύει εδώ ο κανόνας με το καθαρό και το μη καθαρό -α- (αλλά οι συναιρέσεις: ε + α = η και ε + α = η).

Β΄ ΚΛΙΣΗ ΑΣΥΝΑΙΡΕΤΩΝ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ

Αρσενικά σε: -ος & Θηλυκά σε: -ος & Ουδέτερα σε: -ον.
(ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ)

- Αρσενικά και θηλυκά έχουν παντού τις ίδιες καταλήξεις. Τα ξεχωρίζουμε μόνο απ' το άρθρο τους.
- Το -α- στις καταλήξεις του πληθυντικού των ουδετέρων σε -ον- είναι βραχύχρονο.
- Τα ουδέτερα και στους δύο αριθμούς έχουν τρεις πτώσεις όμοιες: ονομαστική, αιτιατική και κλητική.

Β΄ ΚΛΙΣΗ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΩΝ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ

Αρσενικά σε: -ους & Θηλυκά σε: -ους & Ουδέτερα σε: -οι.
(βασικές συναιρέσεις: ο + ο = ου, ο + ε = οι)
(ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ)

- Τα συνηρημένα δευτερόκλιτα ουσιαστικά τονίζονται στην ίδια συλλαβή παντού, όπου τονίζεται η ονομαστική του ενικού και παίρνουν τον ίδιο τόνο. Αν τονίζονται στη λήγουσα παίρνουν παντού περισπωμένη. Διαφορετικά παίρνουν παντού οξεία.

- Οι καταλήξεις είναι ίδιες με τα ασυναίρετα δευτερόκλιτα, εκτός από την ονομαστική, αιτιατική και κλητική ενικού. Στα αρσενικά και θηλυκά έχουμε τις εξής καταλήξεις: ονομαστική (-ΟΥΣ), αιτιατική (-ΟΥΝ), κλητική (-ΟΥ).
- Τα ουδέτερα έχουν τρεις πτώσεις όμοιες, όπως και τα ασυναίρετα, που λήγουν σε -ΟΥΝ στον ενικό αριθμό, ενώ στον πληθυντικό λήγουν σε -Α-.

Β΄ ΚΛΙΣΗ ΑΤΤΙΚΟΚΛΙΤΩΝ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ

Αρσενικά σε: -ΩΣ & Θηλυκά σε: -ΩΣ & Ουδέτερα σε: -ΩΝ.
(ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ)

- Φυλάγουν το -ω- σ' όλες τις πτώσεις, συμπληρωμένο με τα σύμφωνα των καταλήξεων της ασυναίρετης β' κλίσης. Όπου στις καταλήξεις της β' κλίσης υπάρχει -/- (υπογεγραμμένο ή προσγεγραμμένο), αυτό υπογράφεται του -ω-.
- Φυλάγουν στην ίδια συλλαβή τον ίδιο τόνο σ' όλες τις πτώσεις, όπως η ονομαστική ενικού αριθμού.
- Έχουν όμοια ονομαστική και κλητική πτώση.
- Τα ουδέτερα κανονικά έχουν τρεις πτώσεις όμοιες. Έχουν πληθυντικό σε -ω- και όχι σε -α-.
- Αιτιατική ενικού χωρίς -ν-, δηλαδή σε -ω- σχηματίζουν τα ονόματα: ἄλως, ἔως (=αυγή), ἄθως, Κῶς, Μίνως κ.α.

Γ΄ ΚΛΙΣΗ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ

(περιλαμβάνει ονόματα αρσενικά, θηλυκά και ουδέτερα)
(ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ - ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ)

- Τα μονοσύλλαβα ονόματα της γ' κλίσης στη γενική και δοτική όλων των αριθμών τονίζονται στη λήγουσα. Εξαιρούνται τα μονοσύλλαβα: ἡ δᾶς, ὁ θῶς, τὸ οὔς, ὁ παῖς, ὁ Τρώς, τὸ φῶς, που τονίζονται στη γενική πληθυντικού στην παραλήγουσα.
- Το -/- και το -α- στις καταλήξεις της γ' κλίσης ουσιαστικών είναι βραχύχρονα.
- Τα ουδέτερα ονόματα της γ' κλίσης έχουν τρεις πτώσεις όμοιες σε ενικό και πληθυντικό αριθμό (ονομαστική, αιτιατική και κλητική)^{*1}.
- Οι μονοσύλλαβοι τύποι της ονομαστικής, αιτιατικής και κλητικής, που έχουν χαρακτήρα -/- και -υ- (-ΟΥ-, -ΑΥ-) παίρνουν περισπωμένη^{*2}.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΤΡΙΤΟΚΛΙΤΩΝ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ

ΠΤΩΣΕΙΣ	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	ἥρωσ	ἥρωες
ΓΕΝΙΚΗ:	ἥρωος	ἥρώων
ΔΟΤΙΚΗ:	ἥρωι	ἥρωσι(ν)
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	ἥρωα	<u>ἥρωας</u>
ΚΛΗΤΙΚΗ:	ἥρωσ	ἥρωες

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	βότρυς	βότρυες
ΓΕΝΙΚΗ:	βότρυος	βοτρώων
ΔΟΤΙΚΗ:	βότρυϊ	βότρυσι(ν)
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	<u>βότρυν</u>	<u>βότρυς</u>
ΚΛΗΤΙΚΗ:	<u>βότρυ</u>	βότρυες
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	ίχθυς	ίχθύες
ΓΕΝΙΚΗ:	ίχθύος	ίχθύων
ΔΟΤΙΚΗ:	ίχθυϊ	ίχθύσι(ν)
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	ίχθύν	<u>ίχθϋς</u>
ΚΛΗΤΙΚΗ:	ίχθϋ	ίχθύες
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	<u>δρϋς</u> ^{*2}	δρύες
ΓΕΝΙΚΗ:	δρυός	δρυών
ΔΟΤΙΚΗ:	δρυϊ	δρυσι(ν)
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	<u>δρϋν</u> ^{*2}	δρϋς
ΚΛΗΤΙΚΗ:	<u>δρϋ</u> ^{*2}	δρύες
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	πόλις	πόλεις
ΓΕΝΙΚΗ:	πόλεως	πόλεων
ΔΟΤΙΚΗ:	πόλει	πόλεσι(ν)
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	<u>πόλιϋ</u>	πόλεις
ΚΛΗΤΙΚΗ:	πόλι	πόλεις
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	πέλεκυς	πελέκεις
ΓΕΝΙΚΗ:	πελέκεως	πελέκεων
ΔΟΤΙΚΗ:	πελέκει	πελέκεσι(ν)
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	<u>πέλεκυϋ</u>	πελέκεις
ΚΛΗΤΙΚΗ:	πέλεκυ	πελέκεις

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	<u>ἄστυ</u> ^{*1}	ἄστη
ΓΕΝΙΚΗ:	ἄστεως	ἄστεων
ΔΟΤΙΚΗ:	ἄστει	ἄστεσι(ν)
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	<u>ἄστυ</u> ^{*1}	ἄστη
ΚΛΗΤΙΚΗ:	<u>ἄστυ</u> ^{*1}	ἄστη
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	βοῦς	βόες
ΓΕΝΙΚΗ:	βοός	βοῶν
ΔΟΤΙΚΗ:	βοῖ	βουσί(ν)
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	βοῦν	βοῦς
ΚΛΗΤΙΚΗ:	βοῦ	βόες
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	γραῦς	γρᾶες
ΓΕΝΙΚΗ:	γραός	γραῶν
ΔΟΤΙΚΗ:	γραῖ	γραυσι(ν)
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	γραῦν	γραῦς
ΚΛΗΤΙΚΗ:	γραῦ	γρᾶες
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	ἄλιεϋς	ἄλιεῖς
ΓΕΝΙΚΗ:	ἄλιέως - <u>ἄλιῶς</u>	ἄλιέων - <u>ἄλιῶν</u>
ΔΟΤΙΚΗ:	ἄλιεῖ	ἄλιεῦσι(ν)
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	ἄλιέα - <u>ἄλιᾶ</u>	ἄλιέας - <u>ἄλιᾶς</u>
ΚΛΗΤΙΚΗ:	ἄλιεϋ	ἄλιεῖς
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	ἦχῶ	Πληθυντικός
ΓΕΝΙΚΗ:	ἦχοϋς	σε μερικά,
ΔΟΤΙΚΗ:	ἦχοῖ	μόνο σύμφωνα
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	ἦχῶ	με τη β' κλίση.
ΚΛΗΤΙΚΗ:	ἦχοῖ	

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	φῶς	φῶτα
ΓΕΝΙΚΗ:	φωτὸς	<u>φώτων</u>
ΔΟΤΙΚΗ:	φωτὶ	φωσί(ν)
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	φῶς	φῶτα
ΚΛΗΤΙΚΗ:	φῶς	φῶτα
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	Πάρνης (βαρύτονο)	Πάρνηθες
ΓΕΝΙΚΗ:	Πάρνηθος	Παρνήθων
ΔΟΤΙΚΗ:	Πάρνηθι	Πάρνησι(ν)
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	<u>Πάρνην</u>	Πάρνηθας
ΚΛΗΤΙΚΗ:	<u>Πάρνη</u>	Πάρνηθες
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	ἱμάς (οξύτονο)	ἱμάντες
ΓΕΝΙΚΗ:	ἱμάντος	ἱμάντων
ΔΟΤΙΚΗ:	ἱμάντι	ἱμάσι(ν)
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	ἱμάντα	ἱμάντας
ΚΛΗΤΙΚΗ:	<u>ἱμάς</u>	ἱμάντες
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	γίγας (βαρύτονο)	γίγαντες
ΓΕΝΙΚΗ:	γίγαντος	γιγάντων
ΔΟΤΙΚΗ:	γίγαντι	γίγασι(ν)
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	γίγαντα	γίγαντας
ΚΛΗΤΙΚΗ:	<u>γίγαν</u>	γίγαντες
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	ὀδοῦς	ὀδόντες
ΓΕΝΙΚΗ:	ὀδόντος	ὀδόντων
ΔΟΤΙΚΗ:	ὀδόντι	<u>ὀδοῦσι(ν)</u> (ὀδόντσι – οῦσι)
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	ὀδόντα	ὀδόντας
ΚΛΗΤΙΚΗ:	ὀδοῦς	ὀδόντες

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	γέρων	γέροντες	
ΓΕΝΙΚΗ:	γέροντος	γερόντων	
ΔΟΤΙΚΗ:	γέροντι	<u>γέρουσι(ν)</u> (γέροντσι – ουσι)	
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	γέροντα	γέροντας	
ΚΛΗΤΙΚΗ:	<u>γέρον</u>	γέροντες	
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	σωτήρ	σωτήρες	
ΓΕΝΙΚΗ:	σωτήρος	σωτήρων	* ΠΡΟΣΟΧΗ: Στα -λσ- και -ρσ-, παραμένουν
ΔΟΤΙΚΗ:	σωτήρι	<u>σωτήρσι(ν)*</u>	το -λ- και το -ρ-
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	σωτήρα	σωτήρας	εμπρός από το -σ-.
ΚΛΗΤΙΚΗ:	<u>σώτερ</u>	σωτήρες	
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	γείτων	γείτονες	
ΓΕΝΙΚΗ:	γείτονος	γειτόνων	** ΠΡΟΣΟΧΗ: Στα βαρύτονα
ΔΟΤΙΚΗ:	γείτονι	γείτοσι(ν)	σε ων – ονος
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	γείτονα	γείτονας	και
ΚΛΗΤΙΚΗ:	<u>γείτον**</u>	γείτονες	ωρ – ορος.
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	ρήτωρ	ρήτορες	
ΓΕΝΙΚΗ:	ρήτορος	ρήτόρων	* ΠΡΟΣΟΧΗ: Στα -λσ- και -ρσ-, παραμένουν
ΔΟΤΙΚΗ:	ρήτορι	<u>ρήτορσι(ν)*</u>	το -λ- και το -ρ-
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	ρήτορα	ρήτορας	εμπρός από το -σ-.
ΚΛΗΤΙΚΗ:	<u>ρήτορ**</u>	ρήτορες	** ΠΡΟΣΟΧΗ: Στα βαρύτονα σε ων – ονος και ωρ – ορος.
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	άνηρ	άνδρες	
ΓΕΝΙΚΗ:	άνδρως	άνδρων	
ΔΟΤΙΚΗ:	άνδρι	άνδράσι(ν)	
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	άνδρα	άνδρας	
ΚΛΗΤΙΚΗ:	<u>άνερ</u>	άνδρες	

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	Δημήτηρ		
ΓΕΝΙΚΗ:	Δήμητρος		
ΔΟΤΙΚΗ:	Δήμητρι	-	
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	Δήμητρα		
ΚΛΗΤΙΚΗ:	<u>Δήμητερ</u>		
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	<u>γαστήρ</u>	γαστέρες	
ΓΕΝΙΚΗ:	γαστρός	γαστέρων	
ΔΟΤΙΚΗ:	γαστρι	γαστράσι(ν)	
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	γαστέρα	γαστέρας	
ΚΛΗΤΙΚΗ:	<u>γαστήρ</u>	γαστέρες	
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	Σωκράτης	Σωκράται	Ο ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΧΗΜΑΤΙΖΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ Α΄ ΚΛΙΣΗ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ:	Σωκράτους	Σωκρατῶν	
ΔΟΤΙΚΗ:	Σωκράτει	Σωκράταις	
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	Σωκράτη	Σωκράτας	
ΚΛΗΤΙΚΗ:	<u>Σώκρατες</u>	Σωκράται	
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	Περικλῆς	Περικλεῖς	Ο ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΧΗΜΑΤΙΖΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ Γ΄ ΚΛΙΣΗ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ:	Περικλέους	Περικλέων	
ΔΟΤΙΚΗ:	Περικλεῖ	-	
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	Περικλέα	Περικλεῖς	
ΚΛΗΤΙΚΗ:	<u>Περίκλεις</u>	Περικλεῖς	
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	αἰδῶς		
ΓΕΝΙΚΗ:	αἰδοῦς		
ΔΟΤΙΚΗ:	αἰδοῖ	-	
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	αἰδῶ		
ΚΛΗΤΙΚΗ:	αἰδῶς		

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	βέλος	βέλη	
ΓΕΝΙΚΗ:	βέλους	<u>βελῶν</u>	
ΔΟΤΙΚΗ:	βέλει	βέλεσι(ν)	
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	βέλος	βέλη	
ΚΛΗΤΙΚΗ:	βέλος	βέλη	
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	κρέας	κρέᾱ	
ΓΕΝΙΚΗ:	κρέως	κρεῶν	Σιγμόληκτα ουδέτερα σε-ας (γεν. –ως ή -ατος).
ΔΟΤΙΚΗ:	κρέα	κρέασι(ν)	
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	κρέας	κρέᾱ	ΠΡΟΣΟΧΗ: Αποβάλλουν το -σ- ανάμεσα σε 2 φωνήεντα, π.χ. –ασος € ως.
ΚΛΗΤΙΚΗ:	κρέας	κρέᾱ	
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	γέρας	γέρᾱ	
ΓΕΝΙΚΗ:	γέρως	γερῶν	Σιγμόληκτα ουδέτερα σε-ας (γεν. –ως ή -ατος).
ΔΟΤΙΚΗ:	γέρα	γέρασι(ν)	
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	γέρας	γέρᾱ	ΠΡΟΣΟΧΗ: Αποβάλλουν το -σ- ανάμεσα σε 2 φωνήεντα, π.χ. –ασος € ως.
ΚΛΗΤΙΚΗ:	γέρας	γέρᾱ	
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	γῆρας		Σιγμόληκτα ουδέτερα σε-ας (γεν. –ως ή -ατος).
ΓΕΝΙΚΗ:	γῆρως		
ΔΟΤΙΚΗ:	γῆρα	-	
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	γῆρας		ΠΡΟΣΟΧΗ: Αποβάλλουν το -σ- ανάμεσα σε 2 φωνήεντα, π.χ. –ασος € ως.
ΚΛΗΤΙΚΗ:	γῆρας		
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	πέρας	πέρατα	
ΓΕΝΙΚΗ:	πέρατος	περάτων	
ΔΟΤΙΚΗ:	πέρατι	πέρασι(ν)	
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	πέρας	πέρατα	
ΚΛΗΤΙΚΗ:	πέρας	πέρατα	

ΑΝΩΜΑΛΑ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΤΗΣ Γ' ΚΛΙΣΗΣ

ΠΤΩΣΕΙΣ	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ	
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ: ΓΕΝΙΚΗ: ΔΟΤΙΚΗ: ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ: ΚΛΗΤΙΚΗ:	γυνή γυναικός γυναικί γυναίκα <u>γύναι</u>	γυναῖκες γυναικῶν γυναίξι(ν) γυναῖκας γυναῖκες	
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ: ΓΕΝΙΚΗ: ΔΟΤΙΚΗ: ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ: ΚΛΗΤΙΚΗ:	ὄνειρον ὄνειρατος ὄνειρατι ὄνειρον ὄνειρον	ὄνειρατα ὄνειράτων ὄνειρασι(ν) ὄνειρατα ὄνειρατα	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ <u>ΚΑΙ</u> ΚΑΤΑ ΤΗΝ Β' ΚΛΙΣΗ: (ΑΡΣΕΝΙΚΟ) ὄνειρος ὄνειρου ὄνειρω ὄνειρον ὄνειρε
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ: ΓΕΝΙΚΗ: ΔΟΤΙΚΗ: ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ: ΚΛΗΤΙΚΗ:	πρεσβευτής πρεσβευτοῦ πρεσβευτῆ πρεσβευτήν πρεσβευτῶ	πρέσβεις πρέσβων πρέσβεσι(ν) πρέσβεις πρέσβεις	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ Α' ΚΛΙΣΗ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ Γ' ΚΛΙΣΗ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ: ΓΕΝΙΚΗ: ΔΟΤΙΚΗ: ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ: ΚΛΗΤΙΚΗ:	ναῦς <u>νεῶς</u> <u>νηῖ</u> ναῦν ναῦ	νῆες νεῶν ναυσι(ν) ναῦς νῆες	

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	υἶος	υἱεῖς
ΓΕΝΙΚΗ:	υἱοῦ - <u>υἱέος</u>	υἱέων
ΔΟΤΙΚΗ:	υἱῶ - <u>υἱεῖ</u>	υἱέσι(ν)
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	υἱόν	υἱεῖς
ΚΛΗΤΙΚΗ:	υἱέ	υἱεῖς
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	Ζεὺς	
ΓΕΝΙΚΗ:	Διὸς	
ΔΟΤΙΚΗ:	Διὶ	-
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	Δία	
ΚΛΗΤΙΚΗ:	<u>Ζεῦ</u>	
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	μάρτυς	μάρτυρες
ΓΕΝΙΚΗ:	μάρτυρος	μαρτύρων
ΔΟΤΙΚΗ:	μάρτυρι	<u>μάρτυσι(ν)</u>
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	μάρτυρα	μάρτυρας
ΚΛΗΤΙΚΗ:	μάρτυς	μάρτυρες
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	οὖς	ῶτα
ΓΕΝΙΚΗ:	ὠτός	<u>ῶτων</u>
ΔΟΤΙΚΗ:	ὠτί	ὠσι(ν)
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	οὖς	ῶτα
ΚΛΗΤΙΚΗ:	οὖς	ῶτα
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	χείρ	χεῖρες
ΓΕΝΙΚΗ:	χειρὸς	χειρῶν
ΔΟΤΙΚΗ:	χειρὶ	<u>χερσὶ(ν)</u>
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	χεῖρα	χεῖρας
ΚΛΗΤΙΚΗ:	χείρ	χεῖρες

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	κύων	κύνες
ΓΕΝΙΚΗ:	κυνὸς	κυνῶν
ΔΟΤΙΚΗ:	κυνὶ	κυσί(ν)
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	κύνα	κύνας
ΚΛΗΤΙΚΗ:	<u>κύον</u>	κύνες

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

ΒΑΣΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΛΙΣΗ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΩΤΟΚΛΙΤΑ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΑ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ

1. Τα συνηρημένα πρωτόκλιτα ουσιαστικά έχουν και μετά τη συναίρεση τις καταλήξεις των ασυναίρετων τύπων. Μόνο το $-εα-$ στον ενικό αριθμό το συναιρούν σε $-η-$ και το $-αα-$ σε $-ᾱ-$.

Βασικές συναιρέσεις:
 $\varepsilon + \alpha = \eta$ $\varepsilon + \alpha = \eta$
 $\alpha + \alpha = \tilde{\alpha}$ $\alpha + \alpha = \alpha$

2. Στον πληθυντικό αριθμό απλώς προσθέτουμε τις γνωστές καταλήξεις των ασυναίρετων πρωτόκλιτων τύπων. Το ίδιο ισχύει και για τη γενική ενικού των συνηρημένων σε $-ῆς-$.
3. Ιδιαίτερη προσοχή δείχνουμε στον τονισμό των πρωτόκλιτων συνηρημένων τύπων, βάζοντας παντού περισπωμένη και πάντα στη λήγουσα.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ:

ΠΤΩΣΕΙΣ	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ	
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	ὁ Ἑρμέας - Ἑρμῆς	οἱ Ἑρμῆαι - Ἑρμαῖ	
ΓΕΝΙΚΗ:	τοῦ Ἑρμέου - Ἑρμοῦ	τῶν Ἑρμεῶν - Ἑρμῶν	ΟΜΟΙΩΣ:
ΔΟΤΙΚΗ:	τῷ Ἑρμέα - Ἑρμῆ	τοῖς Ἑρμέαις - Ἑρμαῖς	Ἀπελλῆς
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	τὸν Ἑρμέαν - Ἑρμῆν	τούς Ἑρμέας - Ἑρμᾶς	Θαλῆς
ΚΛΗΤΙΚΗ:	(ῶ) Ἑρμέα - Ἑρμῆ	(ῶ) Ἑρμῆαι - Ἑρμαῖ	
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	ἡ μνάα - μνᾶ	αἱ μνάαι - μναῖ	
ΓΕΝΙΚΗ:	τῆς μνάας - μνᾶς	τῶν μναῶν - μνῶν	ΟΜΟΙΩΣ:
ΔΟΤΙΚΗ:	τῇ μνάα - μνᾶ	ταῖς μνάαις - μναῖς	Ἀθηνᾶ
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	τήν μνάαν - μνᾶν	τάς μνάας - μνᾶς	Ναυσικᾶ
ΚΛΗΤΙΚΗ:	(ῶ) μνάα - μνᾶ	(ῶ) μνάαι - μναῖ	

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	ή συκέα - συκῆ	αἶ συκέαι - συκαῖ	
ΓΕΝΙΚΗ:	τῆς συκέας - συκῆς	τῶν συκεῶν - συκῶν	ΟΜΟΙΩΣ: ἀμυγδαλή άλωπεκὴ κυνή λεοντή ρόδη γαλή γῆ (εν.)
ΔΟΤΙΚΗ:	τῆ συκέα - συκῆ	ταῖς συκέαις - συκαῖς	
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	τὴν συκέαν - συκῆν	τὰς συκέας - συκᾶς	
ΚΛΗΤΙΚΗ:	(ῶ) συκέα - συκῆ	(ῶ) συκέαι - συκαῖ	

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

ΒΑΣΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΛΙΣΗ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΔΕΥΤΕΡΟΚΛΙΤΑ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΑ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ

4. Τα φωνήεντα –ο– και –ε– των συνηρημένων δευτερόκλιτων ουσιαστικών, όταν ακολουθεί αμέσως ο χαρακτήρας –ο–, συναιρούνται μ' αυτόν σε –ου–. Διαφορετικά, χάνονται κατά τη συναίρεση εμπρός από τις καταλήξεις.

Βασικές συναιρέσεις:
ο + ο = ου   ε + ο = ου

5. Όλες οι πτώσεις των συνηρημένων ουσιαστικών της β' κλίσης τονίζονται στην ίδια συλλαβή, στην οποία τονίζεται και η ονομαστική του ενικού αριθμού.
6. Στον πληθυντικό αριθμό απλώς προσθέτουμε τις γνωστές καταλήξεις των ασυναίρετων δευτερόκλιτων τύπων. Το ίδιο ισχύει και για τη γενική και δοτική του ενικού αριθμού.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ:

ΠΤΩΣΕΙΣ	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	ὁ ἔκπλοος - ἔκπλους	οἱ ἔκπλοοι - ἔκπλοι
ΓΕΝΙΚΗ:	τοῦ ἔκπλόου - ἔκπλου	τῶν ἔκπλόων - ἔκπλων
ΔΟΤΙΚΗ:	τῷ ἔκπλώω - ἔκπλω	τοῖς ἔκπλόοις - ἔκπλοις
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	τὸν ἔκπλοον - ἔκπλου	τούς ἔκπλόους - ἔκπλους
ΚΛΗΤΙΚΗ:	(ῶ) ἔκπλοε - ἔκπλου	(ῶ) ἔκπλοοι - ἔκπλοι
ΠΤΩΣΕΙΣ	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	ὁ πλόος - πλοῦς	οἱ πλόοι - πλοῖ
ΓΕΝΙΚΗ:	τοῦ πλόου - πλοῦ	τῶν πλόων - πλῶν
ΔΟΤΙΚΗ:	τῷ πλώω - πλώ	τοῖς πλόοις - πλοῖς
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	τὸν πλόον - πλοῦν	τούς πλόους - πλοῦς
ΚΛΗΤΙΚΗ:	(ῶ) πλόε - πλοῦ	(ῶ) πλόοι - πλοῖ

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	τὸ ὀστέον - ὀστοῦν	τὰ ὀστέα - ὀστᾶ
ΓΕΝΙΚΗ:	τοῦ ὀστέου - ὀστοῦ	τῶν ὀστέων - ὀστώων
ΔΟΤΙΚΗ:	τῷ ὀστέῳ - ὀστώῳ	τοῖς ὀστέοις - ὀστοῖς
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	τὸ ὀστέον - ὀστοῦν	τὰ ὀστέα - ὀστᾶ
ΚΛΗΤΙΚΗ:	(ῶ) ὀστέον - ὀστοῦν	(ῶ) ὀστέα - ὀστᾶ

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

ΒΑΣΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΛΙΣΗ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΑΤΤΙΚΟΚΛΙΤΑ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ

1. Φυλάγουν στις καταλήξεις όλων των πτώσεων το –ω– της ονομαστικής ενικού και παίρνουν υπογεγραμμένο –/–, όπου στις αντίστοιχες καταλήξεις της ασυναίρετης δεύτερης κλίσης υπάρχει –/– (υπογεγραμμένο ή προσγεγραμμένο).
2. Φυλάγουν σε όλες τις πτώσεις τον ίδιο τόνο που έχει η ονομαστική ενικού και μάλιστα στην ίδια συλλαβή.
3. Έχουν ονομαστική και κλητική πτώση όμοια.
4. Μερικά σχηματίζουν την αιτιατική ενικού χωρίς τελικό –ν– (δηλαδή κατά την γ' κλίση).

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ:

ΠΤΩΣΕΙΣ	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	ὁ πρόνεως (=πρόνας)	οἱ πρόνεω
ΓΕΝΙΚΗ:	τοῦ πρόνεω	τῶν πρόνεων
ΔΟΤΙΚΗ:	τῷ πρόνεω	τοῖς πρόνεως
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	τὸν πρόνεων	τοὺς πρόνεως
ΚΛΗΤΙΚΗ:	(ῶ) πρόνεως	(ῶ) πρόνεω
ΠΤΩΣΕΙΣ	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	ἡ ἄλως (=το αλώνι)	αἱ ἄλω
ΓΕΝΙΚΗ:	τῆς ἄλω	τῶν ἄλων
ΔΟΤΙΚΗ:	τῇ ἄλω	ταῖς ἄλως
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	τήν ἄλω(ν)	τάς ἄλως
ΚΛΗΤΙΚΗ:	(ῶ) ἄλως	(ῶ) ἄλω

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	τὸ ἀνώγεωv	τὰ ἀνώγεω
ΓΕΝΙΚΗ:	τοῦ ἀνώγεω	τῶν ἀνώγεωv
ΔΟΤΙΚΗ:	τῷ ἀνώγεω	τοῖς ἀνώγεωvς
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	τὸ ἀνώγεωv	τὰ ἀνώγεω
ΚΛΗΤΙΚΗ:	(ῶ) ἀνώγεωv	(ῶ) ἀνώγεω

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΑΝΤΩΝΥΜΙΕΣ

- Οι αντωνυμίες της αρχαίας ελληνικής γλώσσας δεν έχουν κλητική πτώση ούτε ενικού ούτε πληθυντικού αριθμού.
- Η αντωνυμία *οὗτος, αὕτη, τοῦτο* (δεικτική) στον ενικό αριθμό του αρσενικού και του θηλυκού γένους έχει κλητική πτώση (*οὔτος, αὕτη αντίστοιχα*)· προσοχή το ουδέτερο γένος χωρίς «v».
- Προσωπική αντωνυμία (προσοχή στο γ' πρόσωπο):

	Α' πρόσωπο			Β' πρόσωπο		Γ' πρόσωπο	
	ΠΤΩΣΕΙΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑ	ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ἐγώ	ἡμεῖς	σύ	ὕμεις	-	(σφεῖς)
	ΓΕΝΙΚΗ	ἐμοῦ - μου	ἡμῶν	σοῦ - σου	ὕμων	(οὔ)	(σφῶν)
	ΔΟΤΙΚΗ	ἐμοῖ - μοι	ἡμῖν	σοῖ - σοι	ὕμιν	οἱ - οἶ	σφίσι(v)
	ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	ἐμέ - με	ἡμᾶς	σέ - σε	ὕμας	(ἔ)	(σφαῖς)
	ΚΛΗΤΙΚΗ	-	-	-	-	-	-

- Η αντωνυμία *ἐκεῖνος, ἐκεῖνη, ἐκεῖνο* κλίνεται ως τρικατάληκτο β' κλιτο επίθετο, χωρίς τελικό «v» στο ουδέτερο γένος και φυσικά χωρίς κλητική πτώση.
- Η αντωνυμία *ὁδε, ἥδε, τόδε* κλίνεται και τονίζεται όπως το άρθρο με την προσθήκη του εγκλιτικού δεικτικού μορίου «δὲ» στο τέλος της. Στην ονομαστική πτώση ενικού και πληθυντικού αριθμού όλων των γενών η αντωνυμία παίρνει οξεία.

	Αρσενικό γένος			Θηλυκό γένος		Ουδέτερο γένος	
	ΠΤΩΣΕΙΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΔΕΙΚΤΙΚΗ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑ	ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁδε	οἶδε	ἥδε	αἶδε	τόδε	τάδε
	ΓΕΝΙΚΗ	τοῦδε	τῶνδε	τῆσδε	τῶνδε	τοῦσδε	τῶνδε
	ΔΟΤΙΚΗ	τῷδε	τοῖσδε	τῆδε	ταῖσδε	τῷδε	τοῖσδε
	ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόνδε	τούσδε	τήνδε	τάσδε	τόδε	τάδε
	ΚΛΗΤΙΚΗ	-	-	-	-	-	-

- Η αντωνυμία *τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο(v)* στο ουδέτερο γένος παίρνει τελικό «v» κατά περίπτωση, αν ακολουθεί φωνήεν.
- Οι αντωνυμίες *τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε και τοσόσδε, τοσήδε, τοσόνδε και τηλικόσδε, τηλικήδε, τηλικόνδε* στην ονομαστική και αιτιατική πτώση ενικού και πληθυντικού αριθμού

όλων των γενών παίρνουν οξεία, ενώ στη γενική και δοτική ενικού και πληθυντικού όλων των γενών παίρνουν περισπωμένη.

8. Η οριστική αντωνυμία *αὐτός, αὐτή, αὐτό* (χωρίς τελικό «ν») στο ουδέτερο γένος) κλίνεται σε όλες τις πτώσεις εκτός φυσικά κλητικής.
9. Η επαναληπτική αντωνυμία *αὐτός, αὐτή, αὐτό* (χωρίς τελικό «ν») στο ουδέτερο γένος) κλίνεται μόνο στις πλάγιες πτώσεις.
10. Κτητικές αντωνυμίες:

	ΕΝΑΣ ΚΤΗΤΟΡΑΣ				ΠΟΛΛΟΙ ΚΤΗΤΟΡΕΣ		
ΚΤΗΤΙΚΕΣ ΑΝΤΩΝΥΜΙΕΣ	ΓΕΝΗ	α' πρόσωπο	β' πρόσωπο	γ' πρόσωπο	α' πρόσωπο	β' πρόσωπο	γ' πρόσωπο
	ΑΡΣΕΝΙΚΟ	ἐμός	σός	ἐός	ἡμέτερος	ὕμετερος	σφέτερος
	ΘΗΛΥΚΟ	ἐμή	σή	ἐή	ἡμετέρα	ὕμετέρα	σφετέρα
	ΟΥΔΕΤΕΡΟ	ἐμόν	σόν	ἐόν	ἡμέτερον	ὕμετερον	σφέτερον

11. Αυτοπαθητικές αντωνυμίες (μόνο στις πλάγιες πτώσεις):

	<u>Α' ΠΡΟΣΩΠΟ</u>	Α' πρόσωπο		Α' πρόσωπο		Α' πρόσωπο	
		Αρσενικό γένος		Θηλυκό γένος		Ουδέτερο γένος	
ΑΥΤΟΠΑΘΗΤΙΚΕΣ ΑΝΤΩΝΥΜΙΕΣ	ΠΤΩΣΕΙΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
	ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	-	-	-	-	-	-
	ΓΕΝΙΚΗ	ἐμαυτοῦ	ἡμῶν αὐτῶν	ἐμαυτῆς	ἡμῶν αὐτῶν	-	-
	ΔΟΤΙΚΗ	ἐμαυτῷ	ἡμῖν αὐτοῖς	ἐμαυτῇ	ἡμῖν αὐταῖς	-	-
	ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	ἐμαυτὸν	ἡμᾶς αὐτοὺς	ἐμαυτὴν	ἡμᾶς αὐτάς	-	-
	ΚΛΗΤΙΚΗ	-	-	-	-	-	-
	<u>Β' ΠΡΟΣΩΠΟ</u>	Β' πρόσωπο		Β' πρόσωπο		Β' πρόσωπο	
		Αρσενικό γένος		Θηλυκό γένος		Ουδέτερο γένος	
ΑΥΤΟΠΑΘΗΤΙΚΕΣ ΑΝΤΩΝΥΜΙΕΣ	ΠΤΩΣΕΙΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
	ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	-	-	-	-	-	-
	ΓΕΝΙΚΗ	σεαυτοῦ	ὕμῶν αὐτῶν	σεαυτῆς	ὕμῶν αὐτῶν	-	-
	ΔΟΤΙΚΗ	σεαυτῷ	ὕμῖν αὐτοῖς	σεαυτῇ	ὕμῖν αὐταῖς	-	-
	ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	σεαυτὸν	ὕμᾶς αὐτοὺς	σεαυτὴν	ὕμᾶς αὐτάς	-	-
	ΚΛΗΤΙΚΗ	-	-	-	-	-	-
	<u>Γ' ΠΡΟΣΩΠΟ</u>	Γ' πρόσωπο		Γ' πρόσωπο		Γ' πρόσωπο	
		Αρσενικό γένος		Θηλυκό γένος		Ουδέτερο γένος	
ΑΥΤΟΠΑΘΗΤΙΚΕΣ ΑΝΤΩΝΥΜΙΕΣ	ΠΤΩΣΕΙΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
	ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	-	-	-	-	-	-
	ΓΕΝΙΚΗ	ἐαυτοῦ	ἐαυτῶν - σφῶν αὐτῶν	ἐαυτῆς	ἐαυτῶν - σφῶν αὐτῶν	-	-
	ΔΟΤΙΚΗ	ἐαυτῷ	ἐαυτοῖς - σφίσιν αὐτοῖς	ἐαυτῇ	ἐαυταῖς - σφίσιν αὐταῖς	-	-
	ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	ἐαυτὸν	ἐαυτοὺς - σφᾶς αὐτοὺς	ἐαυτὴν	ἐαυτάς - σφᾶς αὐτάς	ἐαυτὸ	ἐαυτὰ
	ΚΛΗΤΙΚΗ	-	-	-	-	-	-

12. Αλληλοπαθητική αντωνυμία (μόνο στον πληθυντικό αριθμό και μόνο στις πλάγιες πτώσεις):

	Αρσενικό γένος		Θηλυκό γένος		Ουδέτερο γένος	
	ΠΤΩΣΕΙΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ
ΑΝΗΛΟΓΩΓΗΚΗ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑ	ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	-	-	-	-	-
	ΓΕΝΙΚΗ	ἀλλήλων	ἀλλήλων	ἀλλήλων	ἀλλήλων	ἀλλήλων
	ΔΟΤΙΚΗ	ἀλλήλοις	ἀλλήλαις	ἀλλήλοις	ἀλλήλοις	ἀλλήλοις
	ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	ἀλλήλους	ἀλλήλας	ἀλλήλας	ἄλληλα	ἄλληλα
	ΚΛΗΤΙΚΗ	-	-	-	-	-

13. Ερωτηματική αντωνυμία:

	Αρσενικό γένος			Θηλυκό γένος		Ουδέτερο γένος	
	ΠΤΩΣΕΙΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΗ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑ	ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	τίς (πάντα οξεία)	τίνες	τίς (πάντα οξεία)	τίνες	τί (πάντα οξεία)	τίνα
	ΓΕΝΙΚΗ	τίνος – <u>του</u>	τίνων	τίνος – <u>του</u>	τίνων	τίνος – <u>του</u>	τίνων
	ΔΟΤΙΚΗ	τίνι – <u>τω</u>	τίσι(ν)	τίνι – <u>τω</u>	τίσι(ν)	τίνι – <u>τω</u>	τίσι(ν)
	ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τίνα	τίνας	τίνα	τίνας	τί	τίνα
	ΚΛΗΤΙΚΗ	-	-	-	-	-	-

14. Αόριστη αντωνυμία:

	Αρσενικό γένος			Θηλυκό γένος		Ουδέτερο γένος	
	ΠΤΩΣΕΙΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΑΟΡΙΣΤΗ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑ	ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	τίς	τινές	τίς	τινές	τι (πάντα οξεία)	τινά - ἄττα
	ΓΕΝΙΚΗ	τινός – <u>του</u>	τινῶν	τινός – <u>του</u>	τινῶν	τινός – <u>του</u>	τινῶν
	ΔΟΤΙΚΗ	τινί – <u>τω</u>	τισί(ν)	τινί – <u>τω</u>	τισί(ν)	τινί – <u>τω</u>	τισί(ν)
	ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τινά	τινάς	τινά	τινάς	τι	τινά - ἄττα
	ΚΛΗΤΙΚΗ	-	-	-	-	-	-

15. Αόριστη αντωνυμία (η αντωνυμία δέινα ή μένει άκλιτη ή κλίνεται κατά την γ' κλίση· τονίζεται σταθερά στην ίδια συλλαβή, σύμφωνα με τους κανόνες τονισμού):

	Αρσενικό γένος			Θηλυκό γένος		Ουδέτερο γένος	
	ΠΤΩΣΕΙΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΑΟΡΙΣΤΗ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑ	ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	δείνα	δείνες	δείνα	δείνες	δείνα	δείνα
	ΓΕΝΙΚΗ	δείνος	δείνων	δείνος	δείνων	δείνος	δείνων
	ΔΟΤΙΚΗ	δείνι	δείσι	δείνι	δείσι	δείνι	-
	ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	δείνα	δείνας	δείνα	δείνας	δείνα	δείνα
	ΚΛΗΤΙΚΗ	-	-	-	-	-	-

16. Επιμεριστικές αντωνυμίες:

	Αρσενικό γένος			Θηλυκό γένος		Ουδέτερο γένος	
	ΠΤΩΣΕΙΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΕΠΙΜΕΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑ	ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	πάς	πάντες	πάσα	πάσαι	πάν	πάντα
	ΓΕΝΙΚΗ	παντός	πάντων	πάσης	πασών	παντός	πάντων
	ΔΟΤΙΚΗ	παντί	πάσι(ν)	πάση	πάσαις	παντί	πάσι(ν)
	ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	πάντα	πάντας	πᾶσαν	πᾶσας	πάν	πάντα
	ΚΛΗΤΙΚΗ	-	-	-	-	-	-

	Αρσενικό γένος			Θηλυκό γένος		Ουδέτερο γένος	
	ΠΤΩΣΕΙΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΕΠΙΜΕΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑ	ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οὐδείς	οὐδένες	οὐδεμία		οὐδέν	
	ΓΕΝΙΚΗ	οὐδενός	οὐδένων	οὐδεμιᾶς		οὐδενός	
	ΔΟΤΙΚΗ	οὐδενί	οὐδέσι(ν)	οὐδεμιᾶ	-	οὐδενί	-
	ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	οὐδένα	οὐδένας	οὐδεμίαν		οὐδέν	
	ΚΛΗΤΙΚΗ	-	-	-		-	

17. Η αντωνυμία ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο κλίνεται ως τρικατάληκτο επίθετο της β΄ κλίσης σε -ος, -η, -ον, αλλά χωρίς τελικό «ν» στο ουδέτερο γένος.

18. Η αντωνυμία ἀμφοτέροι, ἀμφοτέραι, ἀμφοτέρα κλίνεται ως τρικατάληκτο επίθετο της β΄ κλίσης μόνο στον πληθυντικό αριθμό.

19. Αναφορικές αντωνυμίες:

	Αρσενικό γένος			Θηλυκό γένος		Ουδέτερο γένος	
	ΠΤΩΣΕΙΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΕΠΙΜΕΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑ	ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὅς	οἱ	ἡ	αἱ	ὃ	ἃ
	ΓΕΝΙΚΗ	οὗ	ῶν	ἧς	ῶν	οὗ	ῶν
	ΔΟΤΙΚΗ	ᾧ	οἷς	ἧ	αἷς	ᾧ	οἷς
	ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	ὃν	οὓς	ἣν	ἃς	ὃ	ἃ
	ΚΛΗΤΙΚΗ	-	-	-	-	-	-

	Αρσενικό γένος			Θηλυκό γένος		Ουδέτερο γένος	
	ΠΤΩΣΕΙΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ΕΠΙΜΕΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑ	ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὅστις	οἵτινες	ἣτις	αἵτινες	ὃ,τι	ἅτινα - ἅττα
	ΓΕΝΙΚΗ	οὗτινος - <u>οὔτου</u>	ῶντινων	ἣστινος	ῶντινων	οὗτινος - <u>οὔτου</u>	ῶντινων
	ΔΟΤΙΚΗ	ᾧτινι - <u>οὔτω</u>	οἷσισι(ν)	ἣτινι	αἷσισι(ν)	ᾧτινι - <u>οὔτω</u>	οἷσισι(ν)
	ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	ὄντινα	οὓστινας	ἣντινα	ἄστινας	ὃ,τι	ἅτινα - ἅττα
	ΚΛΗΤΙΚΗ	-	-	-	-	-	-

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΠΑΡΑΘΕΤΙΚΩΝ

ΘΕΤΙΚΟΣ ΒΑΘΜΟΣ	ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ ΒΑΘΜΟΣ	ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΟΣ ΒΑΘΜΟΣ
αίσχρως	ὄ, ἢ αἰσχίων – τὸ αἴσχιον	αἴσχιστος
ἐχθρὸς	ὄ, ἢ ἐχθίων – τὸ ἐχθιον ἐχθρότερος	ἐχθιστος ἐχθρότατος
ἡδὺς	ὄ, ἢ ἡδίων – τὸ ἡδιον	ἡδιστος
καλὸς	ὄ, ἢ καλλίων – τὸ κάλλιον	κάλλιστος
μέγας	ὄ, ἢ μείζων – τὸ μείζον	μέγιστος
ῥάδιος	ὄ, ἢ ῥάων – τὸ ῥᾶον	ῥᾶστος
ταχὺς	ὄ, ἢ θάπτων – τὸ θᾶπτον	τάχιστος
ἀγαθὸς	ὄ, ἢ ἀμείνων – τὸ ἄμεινον ὄ, ἢ βελτίων – τὸ βέλτιον ὄ, ἢ κρείττων – τὸ κρείττον ὄ, ἢ λῶων – τὸ λῶον	ἄριστος βέλτιστος κράτιστος λῶστος
κακὸς	ὄ, ἢ κακίων – τὸ κάκιον ὄ, ἢ χείρων – τὸ χεῖρον	κάκιστος χείριστος
μακρὸς	μακρότερος -	μακρότατος μήκιστος
μικρὸς	μικρότερος ὄ, ἢ ἐλάπτων – τὸ ἔλαπτον ὄ, ἢ ἥττων – τὸ ἥττον	μικρότατος ἐλάχιστος ἥκιστα
ὀλίγος	ὄ, ἢ μείων – τὸ μείον	ὀλίγιστος
πολύς	ὄ, ἢ πλείων – τὸ πλεόν	πλεῖστος

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

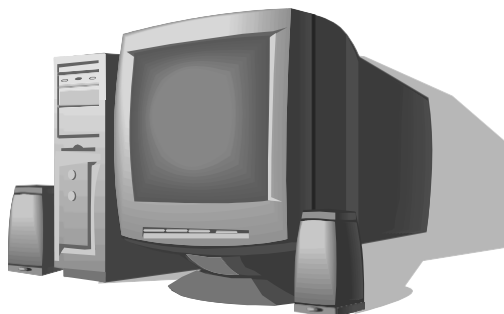
ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΩΝ (1-10)

ΑΡΑΒΙΚΑ ΨΗΦΙΑ	ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ	ΑΠΟΛΥΤΑ	ΤΑΚΤΙΚΑ	ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΤΙΚΑ	ΑΝΑΛΟΓΙΚΑ	ΧΡΟΝΙΚΑ	ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ	ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΑ
1	α´	εἷς, μία, ἕν	πρῶτος, πρώτη, πρῶτον	ἀπλοῦς	-	-	μονάς	ἄπαξ
2	β´	δύο	δεύτερος – α – ον	διπλοῦς	διπλάσιος	δευτεραῖος	δυάς	δῖς
3	γ´	τρεις, τρία	τρίτος – η – ον	τριπλοῦς	τριπλάσιος	τριταῖος	τριάς	τρίς
4	δ´	τέσσαρες, τέσσαρα	τέταρτος – η – ον	τετραπλοῦς	τετραπλάσιος	τεταρταῖος	τετράς	τετράκις
5	ε´	πέντε	πέμπτος – η – ον	πενταπλοῦς	πενταπλάσιος	πεμπταῖος	πεμπτὰς	πεντάκις
6	ς´	ἕξ	ἕκτος – η – ον	ἕξαπλοῦς	ἕξαπλάσιος	-	ἕξας	ἕξάκις
7	ζ´	ἐπτὰ	ἕβδομος – η – ον	ἐπταπλοῦς	ἐπταπλάσιος	-	ἐπτὰς – ἕβδομας	ἐπτάκις
8	η´	ὀκτώ	ὄγδοος – η – ον	ὀκταπλοῦς	ὀκταπλάσιος	-	ὀκτάς	ὀκτάκις
9	θ´	ἐννέα	ἕνατος – η – ον	ἐννεαπλοῦς	ἐννεαπλάσιος	ἐναταῖος	ἐννεάς	ἐνάκις
10	ι´	δέκα	δέκατος – η – ον	δεκαπλοῦς	δεκαπλάσιος	δεκαταῖος	δεκάς	δεκάκις

ΠΙΝΑΚΑΣ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ	ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ
Συμπλεκτικοί	τε, καί, οὔτε, μήτε – οὐδέ, μηδέ.
Διαζευκτικοί - Διαχωριστικοί	ἢ, ἢτοι, εἴτε, ἐάντε, ἄντε, ἦντε.
Αντιθετικοί - Εναντιωματικοί	μὲν, δέ, μὲντοι, ὅμως, ἀλλά, ἀτάρ (=όμως), μήν (=όμως), ἀλλὰ μήν (=αλλά όμως), καί μήν (=και όμως), οὐ μήν ἀλλά (=αλλά όμως), καίτοι (=και όμως).
Παραχωρητικοί - Ενδοτικοί	εἰ καί, ἂν καί – καί εἰ, καί ἄν, κἄν (=και αν ακόμη), οὐδ' εἰ, οὐδ' ἐάν, μηδ' ἐάν (=ούτε και αν) – καίπερ (=αν και).
Χρονικοί	ὥς – ὅτε, ὅποτε – ὅσάκις, ὅποσάκις – ἠνίκα, ὀπηνίκα – ἐπεί, ἐπειδῆ – ὅταν, ὀπόταν, ἐπὴν, ἐπειδάν – ἕως, ἕστε, ἄχρι, μέχρι, πρίν.
Αιτιολογικοί	γάρ – ὅτι, ὥς, διότι, ἐπεί, ἐπειδῆ.
Τελικοί	ἵνα, ὅπως, ὥς (=για να).
Συμπερασματικοί	ἄρα, δὴ, δῆτα, οὔν, τοίνυν, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν – οὔκουν, οὐκοῦν – ὥστε, ὥς.
Ειδικοί	ὅτι, ὥς.
Υποθετικοί	εἰ, ἐάν, ἄν, ἦν.
Ενδοιαστικοί - Διστακτικοί	μή, μή οὐ.

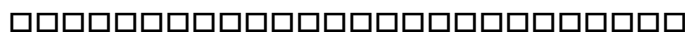

ΤΟ ΡΗΜΑ εἶμι

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Μετοχή	Απαρέμφατο
ΕΝΕΣΤΙΩΤΑΣ	εἶμι εἶ ἐστί(ν) ἐσμὲν ἐστὲ εἰσὶ(ν)	ᾧ ᾗς ᾗ ᾧμεν ᾗτε ᾧσι(ν)	εἶην εἶης εἶη εἶημεν – εἶμεν εἶητε – εἶτε εἶησαν – εἶεν	- ἴσθι ἔστω - ἔστε ἔστων - ὄντων - ἔστωσαν	ῶν οὔσα ὄν	εἶναι
ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ἦν ἦσθα ἦν ἦμεν ἦτε ἦσαν	-	-	-	-	-
ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ	ἔσομαι ἔση - ἔσει ἔσται ἐσόμεθα ἔσεσθε ἔσονται	-	ἐσοίμην ἔσοιο ἔσοιτο ἐσοίμεθα ἔσοισθε ἔσοιντο	-	ἐσόμενος ἐσομένη ἐσόμενον	ἔσεσθαι
ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β'	ἐγενόμην ἐγένου ἐγένετο ἐγενόμεθα ἐγένεσθε ἐγένοντο	γένωμαι γένη γένηται γενώμεθα γένησθε γένωνται	γενοίμην γένοιο γένοιτο γενοίμεθα γένοισθε γένοιντο	- γενοῦ γενέσθω - γένεσθε γενέσθων - γενέσθωσαν	γενόμενος γενομένη γενόμενον	γενέσθαι
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ	γέγονα γέγονας γέγονε γεγόναμεν γεγόνατε γεγόνασι(ν)	μ.τ.χ. ΠΡΚ + υποτακτική ΕΝΣ του ρήματος εἶμι (περιφραστικά)	μ.τ.χ. ΠΡΚ + ευκτική ΕΝΣ του ρήματος εἶμι (περιφραστικά)	μ.τ.χ. ΠΡΚ + προστακτική ΕΝΣ του ρήματος εἶμι (περιφραστικά)	γεγονῶς γεγονυῖα γεγονός	γεγονέναι
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ	ἐγγόνειν ἐγγόνεις ἐγγόνει ἐγγόμεμεν ἐγγόνετε ἐγγόνεσαν	-	-	-	-	-

Σημείωση:

Ο αόριστος, παρακείμενος και υπερσυντέλικος του βοηθητικού ρήματος εἶμι αναπληρώνονται από το ρήμα γίγνομαι.

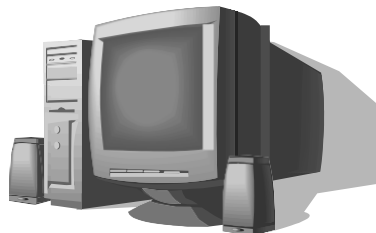

ΚΛΙΣΗ ΜΕΤΟΧΗΣ ΕΝΕΣΤΩΤΑ ΤΟΥ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ είμι

	ΠΤΩΣΕΙΣ	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ
ΑΡΣΕΝΙΚΟ	ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	ὦν	ὄντες
	ΓΕΝΙΚΗ:	ὄντος	ὄντων
	ΔΟΤΙΚΗ:	ὄντι	οὔσι(ν)
	ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	ὄντα	ὄντας
	ΚΛΗΤΙΚΗ:	ὦν	ὄντες
ΘΗΛΥΚΟ	ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	οὔσα	οὔσαι
	ΓΕΝΙΚΗ:	οὔσης	οὔσων
	ΔΟΤΙΚΗ:	οὔση	οὔσαις
	ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	οὔσαν	οὔσας
	ΚΛΗΤΙΚΗ:	οὔσα	οὔσαι
ΟΥΔΕΤΕΡΟ	ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ:	ὄν	ὄντα
	ΓΕΝΙΚΗ:	ὄντος	ὄντων
	ΔΟΤΙΚΗ:	ὄντι	οὔσι(ν)
	ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ:	ὄν	ὄντα
	ΚΛΗΤΙΚΗ:	ὄν	ὄντα

Σημείωση:

Η κλίση της μετοχής ενεστώτα του βοηθητικού ρήματος είμι, όπως την παρουσιάζει ο παραπάνω πίνακας, ουσιαστικά αντιπροσωπεύει και τις καταλήξεις στην κλίση των μετοχών για όλα τα ρήματα ενεργητικής φωνής της α΄ συζυγίας, με τις ανάλογες φυσικά τροποποιήσεις στον τονισμό.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

Ενεργητική Φωνή ρ. λύω (θ. λυ - ω)

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Μετοχή	Απαρέμφατο
ΕΝΕΣΤΙΑΣ	λύω λύεις λύει λύομεν λύετε λύουσι(ν)	λύω λύης λύη λύωμεν λύητε λύωσι(ν)	λύοιμι λύοις λύοι λύοιμεν λύοιτε λύοιεν	- λύε λύέτω - λύετε λυόντων – λύέτωσαν	λύων λύουσα λύον	λύειν
ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ἔλυον ἔλυες ἔλυε ἔλύομεν ἔλύετε ἔλυον	-	-	-	-	-
ΜΕΜΟΝΤΑΣ	λύσω λύσεις λύσει λύσομεν λύσετε λύσουσι(ν)	-	λύσοιμι λύσοις λύσοι λύσοιμεν λύσοιτε λύσοιεν	-	λύσων λύσουσα λύσον	λύσειν
ΑΟΡΙΣΤΟΣ	ἔλυσα ἔλυσας ἔλυσε ἔλύσαμεν ἔλύσατε ἔλυσαν	λύσω λύσης λύση λύσωμεν λύσητε λύσωσι(ν)	λύσαιμι λύσαις – λύσειας λύσαι – λύσειε(ν) λύσαιμεν λύσαιτε λύσαιεν – λύσειαν	- λύσον λυσάτω - λύσατε λυσάντων – λυσάτωσαν	λύσας λύσασα λύσαν	λύσαι
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ	λέλυκα λέλυκας λέλυκε λελύκαμεν λελύκατε λελύκασι(ν)	μ.τ.χ. ΠΡΚ + υποτακτική ΕΝΣ του ρήματος είμι (περιφραστικά) ή λελύκω λελύκης κ.τ.λ. (μονολεκτικά)	μ.τ.χ. ΠΡΚ + ευκτική ΕΝΣ του ρήματος είμι (περιφραστικά) ή λελύκοιμι λελύκοις κ.τ.λ. (μονολεκτικά)	μ.τ.χ. ΠΡΚ + προστακτική ΕΝΣ του ρήματος είμι ΜΟΝΟ ΠΕΡΙΦΡΑΣΤΙΚΑ	λελυκώς λελυκυῖα λελυκῶς	λελυκέναι
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ	ἔλελύκειν ἔλελύκεις ἔλελύκει ἔλελύκεμεν ἔλελύκετε ἔλελύκεσαν	-	-	-	-	-

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

1. Ο περιφραστικός ΠΡΚ στην υποτακτική και ευκτική ἐγκλιση της ενεργητικής φωνής είναι πιο εύχρηστος από τον μονολεκτικό. Στην προστακτική ἐγκλιση ὁμως του ίδιου χρόνου της ίδιας φωνής, κανονικά σχηματίζεται μόνο περιφραστικός τύπος.
2. Οι δεύτεροι τύποι της ευκτικής αορίστου λέγονται αιολικοί και είναι πιο εύχρηστοι από τους άλλους.
3. Οι τύποι του γ' πληθυντικού προσώπου της προστακτικής σε -ντων είναι πιο εύχρηστοι από τους τύπους σε -τῶσαν.

Μέση Φωνή – Μέση Διάθεση ρ. λύομαι (θ. λυ - ομαι)

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Μετοχή	Απαρέμφατο
ΕΝΕΣΤΙΑΣ	λύομαι λύη - λύει λύεται λύόμεθα λύεσθε λύονται	λύωμαι λύη λύηται λύόμεθα λύησθε λύωνται	λυοίμην λύοιο λύοιτο λυοίμεθα λύοισθε λύοιντο	- λύου λύεσθω - λύεσθε λύεσθων – λύεσθωσαν	λυόμενος λυομένη λυόμενον	λύεσθαι
ΠΑΡΑΤΑΙΤΙΚΟΣ	έλυόμην έλυου έλύετο έλυόμεθα έλύεσθε έλύοντο	-	-	-	-	-
ΜΕΜΟΝΤΑΣ	λύσομαι λύση - λύσει λύσεται λυσόμεθα λύσεσθε λύσονται	-	λυσοίμην λύσοιο λύσοιτο λυσοίμεθα λύσοισθε λύσοιντο	-	λυσόμενος λυσομένη λυσόμενον	λύσεσθαι
ΑΟΡΙΣΤΟΣ	έλυσάμην έλύσω έλύσατο έλυσάμεθα έλυσασθε έλύσαντο	λύσωμαι λύση λύσηται λυσώμεθα λύσησθε λύσωνται	λυσαίμην λύσαιο λύσαιτο λυσαίμεθα λύσαισθε λύσαιντο	- λύσαι λύσασθω - λύσασθε λύσασθων – λύσασθωσαν	λυσάμενος λυσαμένη λυσάμενον	λύσασθαι
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ	λέλυμαι λέλυσαι λέλυται λελύμεθα λέλυσθε λέλυνται	μ.τ.χ. ΠΡΚ + ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΝΣ του ρήματος είμι ΜΟΝΟ ΠΕΡΙΦΡΑΣΤΙΚΑ	μ.τ.χ. ΠΡΚ + ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΝΣ του ρήματος είμι ΜΟΝΟ ΠΕΡΙΦΡΑΣΤΙΚΑ	- λέλυσο λέλυσθω - λέλυσθε λέλυσθων – λέλυσθωσαν	λελυμένος λελυμένη λελυμένον	λελύσθαι
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ	έλελύμην έλέλυσο έλέλυτο έλελύμεθα έλέλυσθε έλέλυντο	-	-	-	-	-

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

- Οι τύποι του β' ενικού της μέσης φωνής σε –ει έγιναν αργότερα πιο εύρηστοι από τους αρχαιότερους τύπους σε -η. Αλλά γράφεται πάντα με –ει το β' ενικό των ρημάτων βούλομαι, οίσομαι, ὄψομαι: βούλει, οίει, ὄψει.
- Οι τύποι του γ' πληθυντικού της προστακτικής σε –σθων είναι πιο εύρηστοι από τους τύπους σε –σθωσαν.
- Στην προστακτική της μέσης φωνής ο μονολεκτικός παρακειμένος είναι πιο εύρηστος από τον περιφραστικό (λελυμένος – η – ον ἴσθι, ἔστω κ.τ.λ.).

ΤΑ ΡΗΜΑΤΑ ΜΕ ΜΕΣΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΚΑΙ ΤΑ ΡΗΜΑΤΑ ΜΕ ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ, ΔΗΛΑΔΗ ΤΑ ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΡΗΜΑΤΑ, ΚΑΝΟΝΙΚΑ ΕΧΟΥΝ ΚΟΙΝΟΥΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ, ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝΤΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΟΡΙΣΤΟ, ΣΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΣΧΗΜΑΤΙΖΟΥΝ ΧΩΡΙΣΤΟΥΣ ΤΥΠΟΥΣ ΤΑ ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣΤΟΥΣ ΤΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ

Μέση Φωνή – Παθητική Διάθεση ρ. λύομαι (θ. λῦ - ομαι)

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Μετοχή	Απαρέμφατο
ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	λύομαι λύη - λύει λύεται λυόμεθα λύεσθε λύονται	λύωμαι λύη λύηται λυώμεθα λύησθε λύωνται	λυοίμην λύοιο λύοιτο λυοίμεθα λύοισθε λύοιντο	- λύου λύεσθω - λύεσθε λύεσθων - λύεσθωσαν	λυόμενος λυομένη λυόμενον	λύεσθαι
ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ἐλύομην ἐλύου ἐλύετο ἐλυόμεθα ἐλύεσθε ἐλύοντο	-	-	-	-	-
ΠΑΘ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ	λυθήσομαι λυθήση - λυθήσει λυθήσεται λυθησόμεθα λυθήσεσθε λυθήσονται	-	λυθησοίμην λυθήσοιο λυθήσοιτο λυθησοίμεθα λυθήσοισθε λυθήσονται	-	λυθησόμενος λυθησομένη λυθησόμενον	λυθήσεσθαι
ΠΑΘ. ΑΟΡΙΣΤΟΣ	ἐλύθην ἐλύθης ἐλύθη ἐλύθημεν ἐλύθητε ἐλύθησαν	λυθῶ λυθῆς λυθῆ λυθῶμεν λυθηῆτε λυθῶσι(ν)	λυθείην λυθείης λυθείη λυθείημεν-θείημεν λυθείητε-θείητε λυθείησαν-θείησαν	- λύθητι λυθήτω - λύθητε λυθέντων - λυθήτωσαν	λυθεις λυθείσα λυθέν	λυθῆναι
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ	λέλυμαι λέλυσαι λέλυται λελύμεθα λέλυσθε λέλυνται	μ.τ.χ. ΠΡΚ + υποτακτική ΕΝΣ του ρήματος εἰμι ΜΟΝΟ ΠΕΡΙΦΡΑΣΤΙΚΑ	μ.τ.χ. ΠΡΚ + ευκτική ΕΝΣ του ρήματος εἰμι ΜΟΝΟ ΠΕΡΙΦΡΑΣΤΙΚΑ	- λέλυσο λελύσθω - λέλυσθε λελύσθων - λελύσθωσαν	λελυμένος λελυμένη λελυμένον	λελύσθαι
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ	ἐλέλυμην ἐλέλυσο ἐλέλυτο ἐλελύμεθα ἐλέλυσθε ἐλέλυντο	-	-	-	-	-

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

- Οι τύποι του β' ενικού της μέσης φωνής σε -ει έγιναν αργότερα πιο εύχρηστοι από τους αρχαιότερους τύπους σε -η. Αλλά γράφεται πάντα με -ει το β' ενικό των ρημάτων βούλομαι, οίσομαι, ύψομαι: βούλει, οίει, ύψει.
- Οι τύποι του γ' πληθυντικού της προστακτικής σε -σθων είναι πιο εύχρηστοι από τους τύπους σε -σθωσαν.
- Στην προστακτική της μέσης φωνής ο μονολεκτικός παρακειμένος είναι πιο εύχρηστος από τον περιφραστικό (λελυμένος - η - ον ἴσθι, ἔστω κ.τ.λ.).

ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β΄ ΣΤΗΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ

Α΄ ΣΥΖΥΓΙΑ ΡΗΜΑΤΩΝ

Ε.Φ.	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Μετοχή	Απαρέμφατο
ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β΄	ἔβαλον ἔβαλες ἔβαλε ἔβάλομεν ἔβάλετε ἔβαλον	βάλω βάλῃς βάλῃ βάλωμεν βάλῃτε βάλωσι(ν)	βάλομι βάλοις βάλοι βάλοιμεν βάλοιτε βάλοιεν	- βάλε βαλέτω - βάλετε βαλόντων – βαλέτωσαν	βαλῶν βαλοῦσα βαλὸν	 βαλεῖν
Μ.Φ.	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Μετοχή	Απαρέμφατο
ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β΄	ἔβαλόμην ἔβαλού ἔβάλετο ἔβαλόμεθα ἔβάλεσθε ἔβάλοντο	βάλωμαι βάλῃ βάλῃται βαλώμεθα βάλῃσθε βάλωνται	βαλοίμην βάλοιο βάλοιτο βαλοίμεθα βάλοισθε βάλοιντο	- βαλοῦ βαλέσθω - βάλεσθε βαλέσθων – βαλέσθωσαν	βαλόμενος βαλομένη βαλόμενον	 βαλέσθαι

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

Για την Ενεργητική Φωνή:

1. Το β΄ ενικό πρόσωπο της προστακτικής της ενεργητικής φωνής των ρημάτων *ἔρχομαι, εὑρίσκω, λαμβάνω, λέγω και ὀρώ* (ὅταν δεν εἶναι σύνθετο), τονίζεται στην λήγουσα (*ἐλθέ, εὔρε, λαβέ, εἶπέ, ἰδέ*). Τα ρήματα αυτά στο β΄ ενικό της προστακτικής του αορίστου β΄ ανεβάζουν πάντα τον τόνο, ὅταν εἶναι σύνθετα.
2. Στα σύνθετα ρήματα ο τόπος της προστακτικής του ενεργητικού αορίστου β΄ στο δεύτερο ενικό πρόσωπο αναβιβάζεται μόνο ὅταν: α) η προστακτική εἶναι μονοσύλλαβη ἢ β) η πρόθεση εἶναι δισύλλαβη.
3. Το απαρέμφατο τονίζεται πάντα στην λήγουσα και παίρνει περισπωμένη (ισχύει και για τα σύνθετα ρήματα).

Για τη Μέση Φωνή:

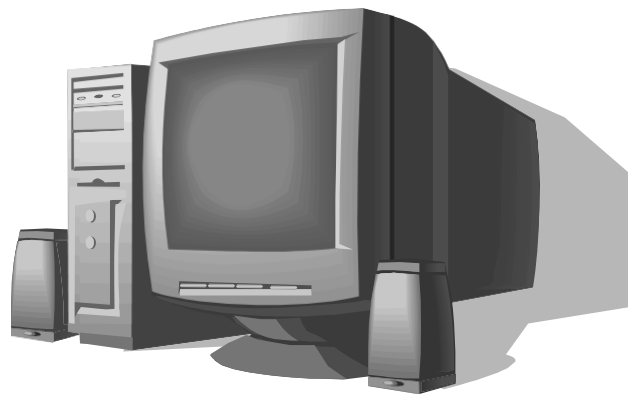
1. Το β΄ ενικό της προστακτικής τονίζεται στη λήγουσα. Ο τόπος ανεβαίνει ὁμως, αν το ρήμα εἶναι σύνθετο με δισύλλαβη πρόθεση, στην παραλήγουσα (*π.χ. σχοῦ - παράσχοι*).
2. Το απαρέμφατο τονίζεται πάντα στην παραλήγουσα και παίρνει οξεία (ισχύει και για τα σύνθετα ρήματα).

□□□

ΑΟΡΙΣΤΟΙ Β΄ (ΟΙ ΠΙΟ ΣΥΧΝΟΙ)

ΠΙΝΑΚΑΣ ΡΗΜΑΤΩΝ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β΄	ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β΄
ἄγω	ἤγαγον	λαγχάνω	ἔλαχον
αἰρέω(ῶ)	εἶλον	λαμβάνω	ἔλαβον
αἰρέομαι(οὔμαι)	εἰλόμην	λανθάνω	ἔλαθον
αἰσθάνομαι	ἤσθόμην	λέγω	εἶπον
άλίσκομαι	ἔάλων	λείπω	ἔλιπον
ἀμαρτάνω	ἤμαρτον	λείπομαι	ἔλιπόμην
ἀπόλλυμαι	ἄπωλόμην	μανθάνω	ἔμαθον
βάλλω	ἔβαλον	ὀράω(ῶ)	εἶδον
βάλλομαι	ἐβαλόμην	ὀράομαι(ῶμαι)	εἶδόμην
γιγνώσκω	ἔγνω	πάσχω	ἔπαθον
γίγνομαι	ἐγενόμην	πείθω	ἔπιθον
ἔπομαι	ἔσπόμην	πείθομαι	ἐπιθόμην
ἔρχομαι	ἦλθον	πίπτω	ἔπεσον
ἐρωτάω(ῶ)	ἠρόμην	πυνθάνομαι	ἐπυθόμην
ἐσθίω	ἔφαγον	τέμνω	ἔτεμον
εὕρισκω	ἠύρον	τέμνομαι	ἔτεμόμην
ἔχω	ἔσχον	τυγχάνω	ἔτυχον
ἔχομαι	ἔσχόμην	φέρω	ἤνεγκον
θέω – τρέχω	ἔδραμον	φεύγω	ἔφυγον
θνήσκω	ἄπέθανον	τρέπομαι	ἔτραπόμην
ἀφικνέομαι(οὔμαι)	ἀφικόμην		

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΑ ΡΗΜΑΤΑ - Α΄ ΤΑΞΗ

(τιμάω-ῶ και τιμάομαι-ῶμαι)

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Μετοχή	Απαρέμφατο
ΕΝΕΣΤΙΣΤΑΣ	τιμάω-τιμῶ τιμάεις-τιμᾷς τιμάει-τιμᾷ τιμάομεν-τιμῶμεν τιμάετε-τιμᾶτε τιμάουσι(ν)-τιμῶσι(ν)	τιμάω-τιμῶ τιμάῃς-τιμᾷς τιμάῃ-τιμᾷ τιμάωμεν-τιμῶμεν τιμάῃτε-τιμᾶτε τιμάωσι(ν)-τιμῶσι(ν)	τιμάοιμι-τιμῶμι (τιμῶην) τιμάοις-τιμῶς (τιμῶης) τιμάοι-τιμῶ (τιμῶη) τιμάοιμεν-τιμῶμεν τιμάοιτε-τιμῶτε τιμάοιεν-τιμῶεν	- τίμαε-τίμα τιμάετω-τιμάτω - τιμάετε-τιμᾶτε τιμάόντων-τιμώντων τιμάέτωσαν- τιμάτωσαν	τιμών-τιμών τιμάουσα-τιμῶσα τιμῶν-τιμῶν	τιμᾶν-τιμᾶν
ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ἐτίμαον-ἐτίμων ἐτίμαες-ἐτίμας ἐτίμαε-ἐτίμα ἐτιμάομεν-ἐτιμῶμεν ἐτιμάετε-ἐτιμᾶτε ἐτίμαον-ἐτίμων	-	-	-	-	-
ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ	τιμήσω τιμήσεις τιμήσει τιμήσομεν τιμήσετε τιμήσουσι(ν)	-	τιμήσοιμι τιμήσοις τιμήσοι τιμήσοιμεν τιμήσοιτε τιμήσοιεν	-	τιμήσων τιμήσουσα τιμήσον	τιμήσιν
ΑΟΡΙΣΤΟΣ	ἐτίμησα ἐτίμησας ἐτίμησε ἐτιμήσαμεν ἐτιμήσατε ἐτίμησαν	τιμήσω τιμήσης τιμήση τιμήσωμεν τιμήσητε τιμήσωσι(ν)	τιμήσαιμι τιμήσαις-τιμήσαις τιμήσαι-τιμήσαιε τιμήσαιμεν τιμήσαιτε τιμήσαιεν- τιμήσαιεν	- τίμησον τιμησάτω - τιμήσατε τιμησάντων- τιμησάτωσαν	τιμήσας τιμήσουσα τιμήσαν	τιμήσαι
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ	τετίμηκα τετίμηκας τετίμηκε τετιμήκαμεν τετιμήκατε τετιμήκασι(ν)	τετιμήκω τετιμήκης τετιμήκη τετιμήκωμεν τετιμήκητε τετιμήκωσι(ν) (και περιφραστικά) μ.τ.χ. ΠΡΚ + υποτ. ΕΝΣ του ρ. είμι	τετιμήκοιμι τετιμήκοις τετιμήκοι τετιμήκοιμεν τετιμήκοιτε τετιμήκοιεν (και περιφραστικά) μ.τ.χ. ΠΡΚ + ευκτ. ΕΝΣ του ρ. είμι	μ.τ.χ. ΠΡΚ + προστακτική ΕΝΣ του ρήματος είμι ΜΟΝΟ ΠΕΡΙΦΡΑΣΤΙΚΑ	τετιμηκώς τετιμηκυία τετιμηκός	τετιμηκέναι
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ	ἐτετιμήκειν ἐτετιμήκεις ἐτετιμήκει ἐτετιμήκεμεν ἐτετιμήκετε ἐτετιμήκεσαν	-	-	-	-	-

ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Μετοχή	Απαρέμφατο
ΕΝΕΣΤΙΣΤΑΣ	τιμάομαι-τιμῶμαι τιμάη-τιμᾶ τιμάεται-τιμᾶται τιμαόµεθα-τιμώµεθα τιμάεσθε-τιμᾶσθε τιµάνονται-τιμῶνται	τιμάωμαι-τιμῶμαι τιμάη-τιμᾶ τιμάηται-τιμᾶται τιμαώµεθα-τιμώµεθα τιμάησθε-τιμᾶσθε τιμάωνται-τιμῶνται	τιμαοίµην-τιμῶµην τιμάοιο-τιμῶο τιμάοιτο-τιμῶτο τιμαοίµεθα-τιμώµεθα τιµάοισθε-τιμῶσθε τιµάοιντο-τιμῶντο	- τιμάου-τιμῶ τιμαέσθω-τιμάσθω - τιμάεσθε-τιμᾶσθε τιμαέσθων-τιμάσθων τιμαέσθωσαν- τιμάσθωσαν	Τιμαόµενος-Τιμώµενος Τιμαοµένην-Τιμῶµένην Τιμαόµενον-Τιμῶµενον	τιμάσθαι-τιμᾶσθαι
ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ἐτιμαόµην-ἐτιμῶµην ἐτιμάου-ἐτιμῶ ἐτιμάετο-ἐτιμᾶτο ἐτιμαόµεθα-ἐτιμώµεθα ἐτιμάεσθε-ἐτιμᾶσθε ἐτιµάνοντο-ἐτιμῶντο	-	-	-	-	-
ΜΕΜΝΟΝΤΑΣ	τιμήσομαι τιμήση (-ει) τιμήσεται τιμησόµεθα τιμήσεσθε τιμήσονται	-	τιμησοίµην τιμήσοιο τιμήσοιτο τιμησοίµεθα τιμήσοισθε τιμήσοιντο	-	Τιμησόµενος Τιμησοµένην Τιμησόµενον	τιμήσασθαι
ΑΟΡΙΣΤΟΣ	ἐτιμησάµην ἐτιμήσω ἐτιμήσατο ἐτιμησάµεθα ἐτιμήσασθε ἐτιμήσαντο	τιμήσωμαι τιμήση τιμήσηται τιμησώµεθα τιμήσησθε τιμήσωνται	τιμησαίµην τιμήσαιο τιμήσαιτο τιμησαίµεθα τιμήσαισθε τιμήσαιντο	- τίμησαι τιμησάσθω - τιμήσασθε τιμησάσθων- τιμησάσθωσαν	Τιμησάµενος Τιμησαµένην Τιμησάµενον	τιμήσασθαι
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ	τετίμηµαι τετίμησαι τετίμηται τετιμήµεθα τετίμησθε τετίμηνται	μ.τ.χ. ΠΡΚ + ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΝΣ του ρήµατος εἰμι ΜΟΝΟ ΠΕΡΙΦΡΑΣΤΙΚΑ	μ.τ.χ. ΠΡΚ + ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΝΣ του ρήµατος εἰμι ΜΟΝΟ ΠΕΡΙΦΡΑΣΤΙΚΑ	- τετίμησο τετιμήσθω - τετίμησθε τετιμήσθων- τετιμήσθωσαν	Τετιμηµένος Τετιμηµένην Τετιμηµένον	τετιμήσθαι
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ	ἐτετιμήµην ἐτετίμησο ἐτετίμητο ἐτετιμήµεθα ἐτετίμησθε ἐτετίμηντο	-	-	-	-	-

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΣΤΗΝ Α΄ ΤΑΞΗ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

- ΒΑΣΙΚΕΣ ΣΥΝΑΙΡΕΣΕΙΣ: α + ε, η = ᾶ / α + ει, η = α / α + ο, ω, ου = ω / α + οι = ω.
- Τα συνηρηµένα ρήµατα που ανήκουν στην α΄ τάξη σχηµατίζουν τους υπόλοιπους χρόνους, δηλαδή το μέλλοντα, αόριστο, παρακειµενο και υπερσυντέλικο, µε ΕΚΤΑΣΗ του βραχύχρονου χαρακτήρα –ᾶ– του θέµατος σε –η–, εμπρός από το σύµφωνο των καταλήξεων.
- Στο απαρέµφατο της ενεργητικής φωνής το –ᾶ– συναιρείται µε την αρχική κατάληξη του απαρεµφάτου –εν σε –ᾶν, δηλαδή τιµὰ - εν © τιµᾶν κί-όχι τιµὰ - ειν © τιµᾶν.
- Τα ρήµατα ζήω-ᾶ, πεινήω-ᾶ, διψήω-ᾶ και χρήσομαι-ᾶµαι ἔχουν χαρακτήρα –η– κι όχι –ᾶ– στο θέµα τους. Κλίνονται γενικά στον ΕΝΣ και τον ΠΡΤ κατά τα ρήµατα σε –άω, ἔχουν ὅµως –η– ή –η–, όπου τα ρήµατα σε –άω ἔχουν –ᾶ– ή –α–.

ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΑ ΡΗΜΑΤΑ - Β΄ ΤΑΞΗ
(ΠΟΙΈΩ-Ω̃ και ΠΟΙέομαι-οὔμαι)
ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Μετοχή	Α.π.ρ.φ.τ.
ΕΝΕΣΤΙΣΤΑΣ	ΠΟΙέω-ΠΟΙῶ ΠΟΙέεις-ΠΟΙεῖς ΠΟΙέει-ΠΟΙεῖ ΠΟΙέομεν-ΠΟΙΟῦμεν ΠΟΙέετε-ΠΟΙεῖτε ΠΟΙέουσι(ν)-ΠΟΙΟῦσι(ν)	ΠΟΙέω-ΠΟΙῶ ΠΟΙέης-ΠΟΙῆς ΠΟΙέη-ΠΟΙῆ ΠΟΙέωμεν-ΠΟΙῶμεν ΠΟΙέητε-ΠΟΙῆτε ΠΟΙέωσι(ν)-ΠΟΙῶσι(ν)	ΠΟΙέοιμι-ΠΟΙΟῖμι (ΠΟΙοίην) ΠΟΙέοις-ΠΟΙΟῖς (ΠΟΙοίης) ΠΟΙέοι-ΠΟΙΟῖ (ΠΟΙοίη) ΠΟΙέοιμεν-ΠΟΙΟῖμεν ΠΟΙέοιτε-ΠΟΙΟῖτε ΠΟΙέοιεν-ΠΟΙΟῖεν	- ΠΟΙέε-ΠΟΙεί ΠΟΙεέτω-ΠΟΙεῖτω - ΠΟΙέετε-ΠΟΙεῖτε ΠΟΙεόντων-ΠΟΙοούντων (ΠΟΙεέτωσαν-ΠΟΙεῖτωσαν)	ΠΟΙέων-ΠΟΙῶν ΠΟΙέουσα-ΠΟΙΟῦσα ΠΟΙέον-ΠΟΙΟῦν	ΠΟΙέεν-ΠΟΙεῖν
ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ἐΠΟΙέον-ἐΠΟΙοῦν ἐΠΟΙέεις-ἐΠΟΙεῖς ἐΠΟΙέει-ἐΠΟΙεῖ ἐΠΟΙέομεν-ἐΠΟΙΟῦμεν ἐΠΟΙέετε-ἐΠΟΙεῖτε ἐΠΟΙέον-ἐΠΟΙοῦν	-	-	-	-	-
ΜΕΜΝΟΝΤΑΣ	ΠΟΙήσω ΠΟΙήσεις ΠΟΙήσει ΠΟΙήσομεν ΠΟΙήσετε ΠΟΙήσουσι(ν)	-	ΠΟΙήσοιμι ΠΟΙήσεις ΠΟΙήσει ΠΟΙήσοιμεν ΠΟΙήσοιτε ΠΟΙήσοιεν	-	ΠΟΙήσων ΠΟΙήσουσα ΠΟΙήσον	ΠΟΙήσιν
ΑΟΡΙΣΤΟΣ	ἐΠΟίησα ἐΠΟίησας ἐΠΟίησε ἐΠΟίησαμεν ἐΠΟίησατε ἐΠΟίησαν	ΠΟίησω ΠΟίησης ΠΟίηση ΠΟίησωμεν ΠΟίησητε ΠΟίησωσι(ν)	ΠΟίησαιμι ΠΟίησαις-ΠΟίησαις ΠΟίησαι-ΠΟίησαιε ΠΟίησαιμεν ΠΟίησαιτε ΠΟίησαιεν-ΠΟίησαιεν	- ΠΟίησον ΠΟίησάτω - ΠΟίησατε ΠΟίησάντων- ΠΟίησάτωσαν	ΠΟίησας ΠΟίησασα ΠΟίησαν	ΠΟίησαι
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ	ΠεΠΟίηκα ΠεΠΟίηκας ΠεΠΟίηκε ΠεΠΟίηκαμεν ΠεΠΟίηκατε ΠεΠΟίηκασι(ν)	ΠεΠΟίηκω ΠεΠΟίηκης ΠεΠΟίηκη ΠεΠΟίηκωμεν ΠεΠΟίηκητε ΠεΠΟίηκωσι(ν) (και περιφραστικά) μ.τ.χ. ΠΡΚ + ΥΠΟΤ. ΕΝΣ του ρ. είμι	ΠεΠΟίηκοιμι ΠεΠΟίηκοις ΠεΠΟίηκοι ΠεΠΟίηκοιμεν ΠεΠΟίηκοιτε ΠεΠΟίηκοιεν (και περιφραστικά) μ.τ.χ. ΠΡΚ + ΕΥΚΤ. ΕΝΣ του ρ. είμι	μ.τ.χ. ΠΡΚ + προστακτική ΕΝΣ του ρήματος είμι ΜΟΝΟ ΠΕΡΙΦΡΑΣΤΙΚΑ	ΠεΠΟίηκώς ΠεΠΟίηκυτα ΠεΠΟίηκός	ΠεΠΟίηκέναι
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ	ἐΠεΠΟίηκειν ἐΠεΠΟίηκεις ἐΠεΠΟίηκει ἐΠεΠΟίηκεμεν ἐΠεΠΟίηκετε ἐΠεΠΟίηκεσαν	-	-	-	-	-

ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΑ ΡΗΜΑΤΑ - Γ΄ ΤΑΞΗ
(δηλώω-ῶ και δηλόομαι-οὔμαι)
ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Μ.τ.χ.	Α.π.ρ.φ.τ.
ΕΝΕΣΤΙΩΣ	δηλώω-δηλώω δηλόεις-δηλοῖς δηλόει-δηλοῖ δηλόομεν-δηλοῦμεν δηλόετε-δηλοῦτε δηλόουσι(ν)-δηλοῦσι(ν)	δηλώω-δηλώω δηλόης-δηλοῖς δηλόη-δηλοῖ δηλώομεν-δηλώομεν δηλόητε-δηλοῦτε δηλόωσι(ν)-δηλώωσι(ν)	δηλόοιμι-δηλοῖμι (δηλοῖην) δηλόοις-δηλοῖς (δηλοῖης) δηλόοι-δηλοῖ (δηλοῖη) δηλόοιμεν-δηλοῖμεν δηλόοιτε-δηλοῖτε δηλόοιεν-δηλοῖεν	- δήλοε-δήλου δηλόετω-δηλούτω - δηλόετε-δηλοῦτε δηλούντων- δηλούντων (δηλοέτωσαν- δηλούτωσαν)	δηλώων-δηλώων δηλόουσα-δηλοῦσα δηλόων-δηλόων	δηλόεν-δηλοῦν
ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ἐδήλοον-ἐδήλουν ἐδήλοες-ἐδήλους ἐδήλοε-ἐδήλου ἐδηλόομεν-ἐδηλοῦμεν ἐδηλόετε-ἐδηλοῦτε ἐδήλοον-ἐδήλουν	-	-	-	-	-
ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ	δηλώσω δηλώσεις δηλώσει δηλώσομεν δηλώσετε δηλώσουσι(ν)	-	δηλώσοιμι δηλώσεις δηλώσει δηλώσοιμεν δηλώσοιτε δηλώσοιεν	-	δηλώων δηλώουσα δηλώων	δηλώσειν
ΑΟΡΙΣΤΟΣ	ἐδήλωσα ἐδήλωσας ἐδήλωσε ἐδηλώσαμεν ἐδηλώσατε ἐδήλωσαν	δηλώσω δηλώσης δηλώση δηλώσωμεν δηλώσητε δηλώσωσι(ν)	δηλώσαιμι δηλώσαις-δηλώσειας δηλώσαι-δηλώσειε δηλώσαιμεν δηλώσαιτε δηλώσαιεν-δηλώσειαν	- δήλωσον δηλώσατω - δηλώσατε δηλωσάντων- δηλωσάτωσαν	δήλωσας δήλωσασα δήλωσαν	δήλωσαι
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ	δεδήλωκα δεδήλωκας δεδήλωκε δεδηλώκαμεν δεδηλώκατε δεδηλώκασι(ν)	δεδηλώκω δεδηλώκης δεδηλώκη δεδηλώκωμεν δεδηλώκητε δεδηλώκωσι(ν) μ.τ.χ. ΠΡΚ + ΥΠΟΤ. ΕΝΣ του ρ. είμι	δεδηλώκοιμι δεδηλώκοις δεδηλώκοι δεδηλώκοιμεν δεδηλώκοιτε δεδηλώκοιεν μ.τ.χ. ΠΡΚ + ΕΥΚΤ. ΕΝΣ του ρ. είμι	μ.τ.χ. ΠΡΚ + προστακτική ΕΝΣ του ρήματος είμι ΜΟΝΟ ΠΕΡΙΦΡΑΣΤΙΚΑ	δεδηλώκως δεδηλώκυία δεδηλώκός	δεδηλώκηναι
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ	ἐδεδηλώκειν ἐδεδηλώκεις ἐδεδηλώκει ἐδεδηλώκαμεν ἐδεδηλώκατε ἐδεδηλώκασαν	-	-	-	-	-

ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Μ.τ.χ.	Α.π.ρ.φ.τ.
ΕΝΕΣΤΙΑΣ	δηλόομαι-δηλοῦμαι δηλόη-δηλοῖ δηλόεται-δηλοῦται δηλοόμεθα-δηλούμεθα δηλόεσθε-δηλοῦσθε δηλόονται-δηλοῦνται	δηλώμαι-δηλώμαι δηλόη-δηλοῖ δηλόηται-δηλῶται δηλώμεθα-δηλῶμεθα δηλόησθε-δηλῶσθε δηλῶνται-δηλῶνται	δηλοοίμην-δηλοίμην δηλόοιο-δηλοῖο δηλόοιτο-δηλοῖτο δηλοοίμεθα-δηλοίμεθα δηλόοισθε-δηλοῖσθε δηλόοιντο-δηλοῖντο	- δηλόου-δηλοῦ δηλοέσθω-δηλούσθω - δηλόεσθε-δηλοῦσθε δηλοέσθων-δηλούσθων (δηλοέσθωσαν-δηλούσθωσαν)	δηλοοίμενος δηλοοίμενη δηλοοίμενον δηλοοίμενη δηλοοίμενον	δηλόεσθαι
ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ἐδηλοοίμην-ἐδηλοῦμην ἐδηλόου-ἐδηλοῦ ἐδηλόετο-ἐδηλοῦτο ἐδηλοόμεθα- ἐδηλούμεθα ἐδηλόεσθε-ἐδηλοῦσθε ἐδηλόοντο-ἐδηλοῦντο	-	-	-	-	-
ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ	δηλώσομαι δηλώση (-ει) δηλώσεται δηλωσόμεθα δηλώσεσθε δηλώσονται	-	δηλωσοίμην δηλώσοιο δηλώσοιτο δηλωσοίμεθα δηλώσοισθε δηλώσoinτο	-	δηλωσοίμενος δηλωσοίμενη δηλωσοίμενον δηλωσοίμενη δηλωσοίμενον	δηλώσεσθαι
ΑΟΡΙΣΤΟΣ	ἐδηλώσαμην ἐδηλώσω ἐδηλώσατο ἐδηλώσαμεθα ἐδηλώσασθε ἐδηλώσαντο	δηλώσωμαι δηλώση δηλώσηται δηλώσαμεθα δηλώσησθε δηλώσωνται	δηλωσαίμην δηλώσαιο δηλώσαιτο δηλωσαίμεθα δηλώσαισθε δηλώσαιντο	- δήλωσαι δηλώσασθω - δήλωσασθε δηλώσασθων- δηλώσασθωσαν	δηλωσαίμενος δηλωσαίμενη δηλωσαίμενον δηλωσαίμενη δηλωσαίμενον	δηλώσασθαι
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ	δεδήλωμαι δεδήλωσαι δεδήλωται δεδηλώμεθα δεδήλωσθε δεδήλωνται	μ.τ.χ. ΠΡΚ + ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΕΝΣ του ρήματος είμι ΜΟΝΟ ΠΕΡΙΦΡΑΣΤΙΚΑ	μ.τ.χ. ΠΡΚ + ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΝΣ του ρήματος είμι ΜΟΝΟ ΠΕΡΙΦΡΑΣΤΙΚΑ	- δεδήλωσο δεδηλώσθω - δεδήλωσθε δεδηλώσθων- δεδηλώσθωσαν	δεδηλωίμενος δεδηλωίμενη δεδηλωίμενον δεδηλωίμενη δεδηλωίμενον	δεδηλώσθαι
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ	ἐδεδηλώμην ἐδεδήλωσο ἐδεδήλωτο ἐδεδηλώμεθα ἐδεδήλωσθε ἐδεδήλωντο	-	-	-	-	-

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΣΤΗΝ Γ΄ ΤΑΞΗ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

- ΒΑΣΙΚΕΣ ΣΥΝΑΙΡΕΣΕΙΣ:** ο + ε, ο, ου = ου / ο + η, ω = ω / ο + ει, η, οι = οι.
- Τα συνηρημένα ρήματα που ανήκουν στην γ' τάξη σχηματίζουν τους υπόλοιπους χρόνους, δηλαδή το μέλλοντα, αόριστο, παρακείμενο και υπερσυντέλικο, με ΕΚΤΑΣΗ του βραχύχρονου χαρακτήρα –ο– του θέματος σε –ω–, εμπρός από το σύμφωνο των καταλήξεων (ΜΕΛΛ. δηλώσω, ΑΟΡ. ἐδήλωσα, ΠΡΚ. δεδήλωκα, ΥΠΣ. ἐδεδηλώκειν).

Β' ΣΥΖΥΓΙΑ ΡΗΜΑΤΩΝ (ρ. τίθημι-τίθεμαι)

Ε.Φ.	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Μετοχή	Απαρέμφατο
ΕΝΕΣΤΙΩΤΑΣ	τίθημι τίθης – τιθείς τίθησι(ν) τίθεμεν τίθετε τιθέασι(ν)	τιθῶ τιθῆς τιθῆ τιθῶμεν τιθῆτε τιθῶσι(ν)	τιθείην τιθείης τιθείη τιθείημεν (-θείμεν) τιθείητε (-θείτε) τιθείησαν (-θείεν)	- τίθει τιθέτω - τίθετε τιθέντων – τιθέτωσαν	τιθείς τιθείσα τιθέν	τιθέναι
ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ἐτίθην ἐτίθεις ἐτίθει ἐτίθεμεν ἐτίθετε ἐτίθεσαν	-	-	-	-	-
ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β'	ἔθηκα ἔθηκας ἔθηκε ἔθεμεν ἔθετε ἔθεσαν	θῶ θῆς θῆ θῶμεν θῆτε θῶσι(ν)	θείην θείης θείη θείημεν - θείμεν θείητε - θείτε θείησαν - θείεν	- θές θέτω - θέτε θέντων – θέτωσαν	θείς θείσα θέν	θεῖναι
Μ.Φ.	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Μετοχή	Απαρέμφατο
ΕΝΕΣΤΙΩΤΑΣ	τίθεμαι τίθεσαι τίθεται τιθέμεθα τίθεσθε τίθενται	τιθῶμαι τιθῆ τιθῆται τιθῶμεθα τιθῆσθε τιθῶνται	τιθείμην τιθείτο τιθείτο τιθείμεθα τιθείσθε τιθείντο	- τίθεσο τιθέσθω - τίθεσθε τιθέσθων – τιθέσθωσαν	τιθέμενος τιθεμένη τιθέμενον	τιθεσθαι
ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ἐτιθέμην ἐτίθεσο ἐτίθετο ἐτιθέμεθα ἐτίθεσθε ἐτίθεντο	-	-	-	-	-
ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β'	ἐθέμην ἔθου ἔθετο ἐθέμεθα ἔθεσθε ἔθεντο	θῶμαι θῆ θῆται θῶμεθα θῆσθε θῶνται	θείμην θείτο θείτο θείμεθα θείσθε θείντο	- θοῦ θέσθω - θέσθε θέσθων – θέσθωσαν	θέμενος θεμένη θέμενον	θέσθαι

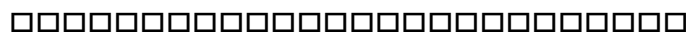
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

(ρ. ἴστημι-ἴσταμαι)

Ε.Φ.	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Μετοχή	Απαρέμφατο
ΕΝΕΣΤΙΩΣ	ἴστημι ἴστης ἴστησι(ν) ἴσταμεν ἴστατε ἰσᾶσι(ν)	ἰσῶ ἰσῆς ἰσῆ ἰσῶμεν ἰσῆτε ἰσῶσι(ν)	ἰσταίν ἰσταίης ἰσταίη ἰσταίημεν (-σταῖμεν) ἰσταίητε (-σταῖτε) ἰσταίησαν (-σταῖεν)	- ἴστη ἰστάτω - ἴστατε ἰσάντων – ἰστάτωσαν	ιστᾶς ιστᾶσα ιστάν	ιστάναι
ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ἴστην ἴστης ἴστη ἴσταμεν ἴστατε ἴστασαν	-	-	-	-	-
Μ.Φ.	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Μετοχή	Απαρέμφατο
ΕΝΕΣΤΙΩΣ	ἴσταμαι ἴστασαι ἴσταται ἰστάμεθα ἴστασθε ἰσάνται	ἰσῶμαι ἰσῆ ἰσῆται ἰσῶμεθα ἰσῆσθε ἰσῶνται	ἰσταίημι ἰσταίῃο ἰσταίῃτο ἰσταίμεθα ἰσταῖσθε ἰσταῖντο	- ἴτασο ἰτάσθω - ἴτασθε ἰτάσθων – ἰτάσθωσαν	ιστάμενος ισταμένη ιστάμενον	ἴστασθαι
ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ἰστάμην ἴτασο ἴτατο ἰστάμεθα ἴτασθε ἴσαντο	-	-	-	-	-
ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β΄	ἔστην ἔστης ἔστη ἔστημεν ἔστητε ἔστησαν	σῶ σῆς σῆ σῶμεν σῆτε σῶσι(ν)	σταίν σταίης σταίη σταίημεν – σταῖμεν σταίητε – σταῖτε σταίησαν – σταῖεν	- στήθι στήτω - στήτε σάντων – στήτωσαν	στᾶς στᾶσα στάν	στήναι

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

Ο ενεργητικός αόριστος β΄ είναι ομαλός (ἔστησα), γι' αυτό και δεν αναγράφεται. Ο μέσος αόριστος β΄ είναι ενεργητικός ως προς τις καταλήξεις, αλλά φυσικά έχει μέση σημασία.

(ρ. ἴημι-ἴεμαι)

Ε.Φ.	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Μετοχή	Απαρέμφατο
ΕΝΕΣΤΙΩΤΑΣ	ἴημι ἴης – ἰεῖς ἴησι(ν) ἴεμεν ἴετε ἴησι(ν)	ἰῶ ἰῆς ἰῆ ἰῶμεν ἰῆτε ἰῶσι(ν)	ἰείην ἰείης ἰείη ἰείημεν – ἰεῖμεν ἰείητε – ἰεῖτε ἰείησαν – ἰεῖεν	- ἴει ἰέτω - ἴετε ἰέντων – ἰέτωσαν	ἰεῖς ἰεῖσα ἰέν	ἰέναι
ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ἴην ἴεις ἴει ἴεμεν ἴετε ἴεσαν	-	-	-	-	-
ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β'	ἴηκα ἴηκας ἴηκε εἴμεν εἴτε εἴσαν	ἴω ἴης ἴη ἴωμεν ἴητε ἴησι(ν)	εἴην εἴης εἴη εἴημεν – εἴμεν εἴητε – εἴτε εἴησαν – εἴεν	- εἴς εἴτω - εἴτε εἴντων – εἴτωσαν	εἴς εἴσα εἴν	εἴναι
Μ.Φ.	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Μετοχή	Απαρέμφατο
ΕΝΕΣΤΙΩΤΑΣ	ἴεμαι ἴεσαι ἴεται ἰέμεθα ἰεσθε ἰένται	ἰῶμαι ἰῆ ἰῆται ἰῶμεθα ἰῆσθε ἰῶνται	ἰείμην ἰεῖο ἰεῖτο ἰείμεθα ἰεῖσθε ἰεῖντο	- ἴεσο ἰέσθω - ἴεσθε ἰέσθων – ἰέσθωσαν	ἰέμενος ἰεμένη ἰέμενον	ἰεσθαι
ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ἰέμην ἴεσο ἴετο ἰέμεθα ἰεσθε ἰέντο	-	-	-	-	-
ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β'	εἴμην εἴσο εἴτο εἴμεθα εἴσθε εἴντο	ἴωμαι ἴη ἴηται ἴωμεθα ἴησθε ἴώνται	εἴμην εἴο εἴτο εἴμεθα εἴσθε εἴντο	- οὔ εἴσθω - εἴσθε εἴσθων – εἴσθωσαν	εἴμενος εἴμένη εἴμενον	εἴσθαι

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

(ρ. δίδωμι-δίδομαι)

Ε.Φ.	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Μετοχή	Απαρέμφατο
ΕΝΕΣΤΙΤΑΣ	δίδωμι δίδως δίδωσι(ν) δίδομεν δίδοτε διδάσι(ν)	διδῶ διδῶς διδῶ διδῶμεν διδῶτε διδῶσι(ν)	διδοίην διδοίης διδοίη διδοίημεν (-δοίμεν) διδοίητε (-δοίτε) διδοίησαν (-δοίεν)	- δίδου διδότω - δίδοτε διδόντων – διδότωσαν	διδούς διδούσα διδόν	διδόναι
ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ἐδίδουν ἐδίδους ἐδίδοιο ἐδίδομεν ἐδίδοτε ἐδίδοσαν	-	-	-	-	-
ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β'	ἔδωκα ἔδωκας ἔδωκε ἔδομεν ἔδοτε ἔδοσαν	δῶ δῶς δῶ δῶμεν δῶτε δῶσι(ν)	δοίην δοίης δοίη δοίημεν – δοίμεν δοίητε – δοίτε δοίησαν – δοίεν	- δός δότη - δότε δόντων – δότησαν	δούς δοῦσα δόν	δοῦναι
Μ.Φ.	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Μετοχή	Απαρέμφατο
ΕΝΕΣΤΙΤΑΣ	δίδομαι δίδοσαι δίδοται διδόμεθα δίδοσθε δίδονται	διδῶμαι διδῶ διδῶται διδώμεθα διδώσθε διδῶνται	διδοίμην διδοίῃ διδοίητο διδοίμεθα διδοίσθε διδοίντο	- δίδοσο διδόσθω - δίδοσθε διδόσθων – διδόσθωσαν	διδόμενος διδομένη διδόμενον	δίδοσθαι
ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ἐδιδόμην ἐδίδοσο ἐδίδοτο ἐδιδόμεθα ἐδίδοσθε ἐδίδοντο	-	-	-	-	-
ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β'	ἔδομην ἔδου ἔδοτο ἔδομεθα ἔδοσθε ἔδοντο	δῶμαι δῶ δῶται δώμεθα δώσθε δῶνται	δοίμην δοίῃ δοίητο δοίμεθα δοίσθε δοίντο	- δοῦ δόσθω - δόσθε δόσθων – δόσθωσαν	δόμενος δομένη δόμενον	δόσθαι

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

ΑΟΡΙΣΤΟΙ Β΄ ΒΑΡΥΤΟΝΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΚΛΙΝΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΑ ΡΗΜΑΤΑ ΣΕ –ΜΙ
βαίνω – έβην, ρέω – έρρύην, φθάνω – έφθην, γιγνώσκω – έγνων, άλίσκομαι – έάλων,
ζώ – έβίω, δύομαι – έδυν, φύομαι – έφυ, αποδιδράσκω – άπτεδραν

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ:

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Μετοχή	Απαρέμφοτο
ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β΄	έβην έβης έβη έβημεν έβητε έβησαν	βώ βής βή βώμεν βήτε βώσι(v)	βαίην βαίης βαίη βαίημεν – βαίμεν βαίητε – βαίτε βαίησαν – βαίεν	- βήθι βήτω - βήτε βάντων – βήτωσαν	βάς βάσα βάν	βήναι
ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β΄	έρρύην έρρύης έρρύη έρρύημεν έρρύητε έρρύησαν	ρύώ ρύής ρύη ρύώμεν ρύητε ρύώσι(v)	ρούειην ρούειης ρούειη ρούειημεν (-είμεν) ρούειητε (-είτε) ρούειησαν (-είεν)	-	ρούεις ρούεισα ρούεν	ρούηναι
ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β΄	έγνων έγνως έγνω έγνωμεν έγνωτε έγνωσαν	γνώ γνώς γνώ γνώμεν γνώτε γνώσι(v)	γνοιήν γνοιής γνοιή γνοιήμεν – γνοιόμεν γνοιήτε – γνοιότε γνοιήσαν – γνοιέν	- γνώθι γνώτω - γνώτε γνόντων – γνώτωσαν	γνούς γνοῦσα γνόν	γνώναι
ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β΄	έδυν έδυσ έδω έδωμεν έδωτε έδωσαν	δύω δύης δύη δύώμεν δύητε δύώσι(v)	-	- δύθι δύτω - δύτε δύντων – δύτωσαν	δύς δύσα δύν	δύναι
ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β΄	έδραν έδρας έδρα έδραμεν έδρατε έδρασαν	δρώ δρώς δρώ δρώμεν δρώτε δρώσι(v)	δραίην δραίης δραίη δραίημεν – δραίμεν δραίητε – δραίτε δραίησαν – δραίεν	- δράθι δράτω - δράτε δράντων – δράτωσαν	δράς δράσα δράν	δράναι

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

(παραδείγματα σχηματισμού ΜΕΛΛΟΝΤΑ Β΄ και ΑΟΡΙΣΤΟΥ Β΄ Π.Φ.)

ΠΑΘΗΤΙΚΟΣ ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ Β΄ & ΠΑΘΗΤΙΚΟΣ ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β΄
(ρ. γράφομαι – γραφήσομαι – έγγραφην)

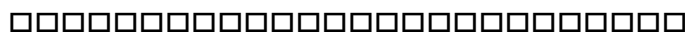
	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή
ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ Β΄ Π.Φ.	γραφήσομαι γραφήση (-ει) γραφήσεται γραφήσόμεθα γραφήσεσθε γραφήσονται	-	γραφησοίμην γραφήσοιο γραφήσοιτο γραφησοίμεθα γραφήσοισθε γραφήσoinτο	-	γραφήσεσθαι	γραφουσμένη γραφουσμένη γραφουσμένη
ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β΄ Π.Φ.	έγγραφην έγγραφης έγγραφη έγγραφημεν έγγραφητε έγγραφησαν	γραφῶ γραφῆς γραφή γραφῶμεν γραφήτε γραφῶσι(ν)	γραφείην γραφείης γραφείη γραφείμεν (γραφείμεν) γραφείητε (γραφείτε) γραφείησαν (γραφείεν)	- <u>γράφηθι</u> γραφήτω - γράφητε γραφέντων – γραφήτωσαν	γραφῆναι	γραφείσα γραφείσα γραφέν

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

1. Μερικά ρήματα σχηματίζουν τον παθητικό μέλλοντα και τον παθητικό αόριστο με το χρονικό πρόσφυμα –η– και –ε– αντί –θη– και –θε–, δηλαδή χωρίς το σύμφωνο –θ–, όπως φαίνεται στον παραπάνω πίνακα παραδειγμάτων.

2. Ο παθητικός μέλλοντας και ο παθητικός αόριστος που σχηματίζονται μ’ αυτόν τον τρόπο λέγονται παθητικός μέλλοντας β’ και παθητικός αόριστος β’.

3. Οι δεύτεροι αυτοί παθητικοί χρόνοι κλίνονται ακριβώς όπως και οι πρώτοι, αλλά στο β’ ενικό πρόσωπο της προστακτικής του αορίστου β’ μένει αμετάβλητη η αρχική κατάληξη –θι–.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΑΦΩΝΟΛΗΚΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ (παραδείγματα σχηματισμού ΜΕΛΛ και ΑΟΡ Α΄ Ε.Φ. και Μ.Φ.)

Ρήματα: *τρέπω (θ. τρεπ-), τάττω (θ. ταγ-), πείθω (θ. πειθ-).*

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή
ΜΕΜΟΝΤΑΣ Ε.Φ.	τρέψω		τρέψοιμι		τρέψειν	τρέψων
	τάξω	-	τάξοιμι	-	τάξειν	τάξων
	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
ΑΟΡΙΣΤΟΣ Α΄ Ε.Φ.	ἔτρεψα	τρέψω	τρέμαιμι	τρέψον, -άτω	τρέψαι	τρέψας
	ἔταξα	τάξω	τάξαιμι	τάξον	τάξαι	τάξας
	ἔπεισα	πείσω	πείσαιμι	πεῖσον	πεῖσαι	πείσας
ΜΕΜΟΝΤΑΣ Μ.Φ.	τρέπομαι		τρεψοίμην		τρέψεσθαι	τρεψόμενος
	τάξομαι	-	ταξοίμην	-	τάξεσθαι	ταξόμενος
	πείσομαι		πεισοίμην		πείσεσθαι	πεισόμενος
ΑΟΡΙΣΤΟΣ Α΄ Μ.Φ.	ἔτρεψάμην	τρέψωμαι	τρεψαίμην	τρέψαι, -άσθω	τρέψασθαι	τρεψάμενος
	ἔταξάμην	τάξωμαι	ταξαίμην	τάξαι	τάξασθαι	ταξάμενος
	ἔπεισάμην	πείσωμαι	πεισαίμην	πεῖσαι	πείσασθαι	πεισάμενος

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

1. Στον ενεργητικό και μέσο μέλλοντα και στον ενεργητικό και μέσο αόριστο α΄ ο ρηματικός χαρακτήρας των αφωνόληκτων ρημάτων, όταν βρεθεί εμπρός από το χρονικό χαρακτήρα -σ-, παθαίνει τις εξής μεταβολές:

α) Ο χειλικός χαρακτήρας (π, β, φ) ενώνεται με το χρονικό χαρακτήρα -σ- σε -ψ-.

β) Ο ουρανικός χαρακτήρας (κ, γ, χ) ενώνεται με το χρονικό χαρακτήρα -σ- σε -ξ-.

γ) Ο οδοντικός χαρακτήρας (τ, δ, θ) εμπρός από το χρονικό χαρακτήρα -σ- αποβάλλεται.

2. Τα υπερδυσύλλαβα ρήματα σε -ίζω, όσα έχουν ρηματικό χαρακτήρα -δ-, σχηματίζουν τον ενεργητικό και μέσο μέλλοντα χωρίς το χρονικό χαρακτήρα -σ- σε -ιώ και -ιοῦμαι (που κλίνεται κατά τα συνηρημένα σε -έω) – π.χ. ρ. κομίζω – κομιῶ (μελλ. Ε.Φ.) – κομιούμαι (μελλ. Μ.Φ.).

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΕΝΡΙΝΟΛΗΚΤΩΝ ΚΑΙ ΥΓΡΟΛΗΚΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ
(παραδείγματα σχηματισμού ΑΟΡ Α΄ Ε.Φ. και Μ.Φ.)

(ρ. νέμ-ω, θ. νεμ-, αόρ. ἔ-νείμ-α, ἐ-νείμ-άμην)

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή
ΑΟΡΙΣΤΟΣ Α΄ Ε.Φ.	ἔνειαμα ἔνειμας ἔνειμε ἔνειμαμεν ἔνειματε ἔνειμαν	νείμω νείμης νείμη νείμωμεν νείμητε νείμωσι(ν)	νείμαιμι νείμαις νείμαι νείμαιμεν νείμαιτε νείμαιεν	- νείμων νείματώ - νείματε νείμάντων – νείμάτωσαν	νείμαι	νείμας νείμασα νείμαν
ΑΟΡΙΣΤΟΣ Α΄ Μ.Φ.	ἐνείμαμην ἐνείμω ἐνείματο ἐνείμαμεθα ἐνείμασθε ἐνείμαντο	νείμωμαι νείμη νείμηται νείμώμεθα νείμησθε νείμωνται	νείμαιμην νείμαιο νείμαιτο νείμαιμεθα νείμαισθε νείμαιντο	- νείμαι νείμασθω - νείμασθε νείμασθων – νείμασθωσαν	νείμασθαι	νείμαμενος νείμαμένη νείμαμενον

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

Αρχικά ο ενεργητικός και μέσος αόριστος α΄ στα ενρινόληκτα και υγρόληκτα ρήματα σχηματίστηκε σε -σα και -σάμην, όπως στα φωνηεντόληκτα. Ο χρονικός χαρακτήρας όμως -σ- αφομοιώθηκε με το προηγούμενό του ἐνρινο ή υγρό και έπειτα έγινε απλοποίηση των δύο όμοιων συμφώνων και αναπληρωτική έκταση του προηγούμενου φωνήεντος, δηλαδή του -ᾶ- σε -η- (ή σε -ᾷ-, αν προηγείται -ε- ή -ι- ή -ρ-), του -ε- σε -ει-, του -ῖ- σε -ῖ- και του -ῦ- σε -ῦ- (π.χ. ρ. φαίνω, θ. φᾶν-, αρχικός τύπος: ἔφᾶν-σα, με αφομοίωση: ἔφᾶν-να, τελικός τύπος: ἔφηνα – ἐφηνάμην).

□□□□□□□□□□

Έτσι ο ενεργητικός και μέσος αόριστος α΄ στα ενρινόληκτα και υγρόληκτα ρήματα κανονικά σχηματίζεται σε όλες τις εγκλίσεις (και στο απαρέμφατο και τη μετοχή) με το θέμα μετασχηματισμένο, όπως φαίνεται στον παραπάνω πίνακα παραδειγμάτων, και με τις ίδιες καταλήξεις που έχουν τα φωνηεντόληκτα (λύω – ἔλυσα – ἔλυσάμην), αλλά χωρίς τον χρονικό χαρακτήρα -σ-.

□□

**ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΕΝΡΙΝΟΛΗΚΤΩΝ ΚΑΙ ΥΓΡΟΛΗΚΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ
(παραδείγματα σχηματισμού ΠΡΚ και ΥΠΣ Μ.Φ.)**

Ρήματα: *ἀγγέλλομαι*, *ὄξύνομαι*, *φαίνομαι*.

	Οριστική			Προστακτική ΠΡΚ	Απαρέμφατο ΠΡΚ	Μετοχή ΠΡΚ
	ΠΡΚ (θ. ἀγγελ-)	ΥΠΣ (θ. ὄξυν-)	ΥΠΣ (θ. φαν-)			
ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ	<i>ἤγγελμαι</i> <i>ἤγγελσαι</i> <i>ἤγγελται</i> <i>ἤγγέλμεθα</i> <i>ἤγγελθε</i> ἤγγελμένοι εισί(ν)	<i>ἠγγέλμην</i> <i>ἠγγελσο</i> <i>ἠγγελτο</i> <i>ἠγγέλμεθα</i> <i>ἠγγελθε</i> <i>ἠγγελμένοι ἦσαν</i>	- ἠγγελσο ἠγγέλθω - ἠγγελθε ἠγγέλθων	ἠγγέλθαι	ἠγγέλλων ἠγγέλλουσιν ἠγγέλλομαι ἠγγέλλοσθε	
ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ	<i>ὠξύμμαι</i> <i>ὠξυσσαι</i> <i>ὠξυνται</i> <i>ὠξύμμεθα</i> <i>ὠξυνθε</i> ὠξύμμένοι εισί(ν)	<i>ὠξύμμην</i> <i>ὠξυνσο</i> <i>ὠξυντο</i> <i>ὠξύμμεθα</i> <i>ὠξυνθε</i> <i>ὠξύμμένοι ἦσαν</i>	- ὠξυνσο ὠξύνθω - ὠξυνθε ὠξύνθων	ὠξύνθαι	ὠξύνων ὠξύνουσιν ὠξύνωμαι ὠξύνωσθε	
ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ	<i>πέφασμαι</i> <i>πέφανσαι</i> <i>πέφανται</i> <i>πεφάσμεθα</i> <i>πέφανθε</i> πεφασμένοι εισί(ν)	<i>ἐπεφάσμην</i> <i>ἐπέφανσο</i> <i>ἐπέφαντο</i> <i>ἐπεφάσμεθα</i> <i>ἐπέφανθε</i> <i>πεφασμένοι ἦσαν</i>	- πέφανσο πεφάνθω - πέφανθε πεφάνθων	πεφάνθαι	πέφαστων πέφασσοσιν πέφασμαι πέφασθε	

Α) Το ρήμα *ἀγγέλλομαι* σχηματίζει τον παρακείμενο μέσης φωνής στις υπόλοιπες εγκλίσεις ως εξής: *ἠγγελμένος ὦ* (περιφραστική υποτακτική) και *ἠγγελμένους εἶην* (περιφραστική ευκτική).

Β) Το ρήμα *ὄξύνομαι* σχηματίζει τον παρακείμενο μέσης φωνής στις υπόλοιπες εγκλίσεις ως εξής: *ὠξύμμένος ὦ* (περιφραστική υποτακτική) και *ὠξύμμένους εἶην* (περιφραστική ευκτική).

Γ) Το ρήμα *φαίνομαι* σχηματίζει τον παρακείμενο μέσης φωνής στις υπόλοιπες εγκλίσεις ως εξής: *πεφασμένος ὦ* (περιφραστική υποτακτική) και *πεφασμένους εἶην* (περιφραστική ευκτική).

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

1. Ο παρακείμενος και ο υπερσυντέλικος της μέσης φωνής στα υγρόληκτα ρήματα σχηματίζονται κανονικά με τις καταλήξεις *-μαι* (*-σαι, -ται* κ.τ.λ.) και *-μην* (*-σο, -το* κ.τ.λ.), όπως στα φωνηεντόληκτα. Οι ρηματικοί χαρακτήρες μάλιστα *-λ-* και *-ρ-* εμπρός από τις προηγούμενες καταλήξεις μένουν αμετάβλητοι: *ἠγγελ-μαι, ἠγγέλ-μην*.

2. Ο παρακείμενος και ο υπερσυντέλικος της μέσης φωνής στα ενρινόληκτα ρήματα σχηματίζονται κανονικά με τις καταλήξεις *-μαι* (*-σαι, -ται* κ.τ.λ.) και *-μην* (*-σο, -το* κ.τ.λ.), όπως στα φωνηεντόληκτα. Ο ρηματικός χαρακτήρας όμως *-ν-* εμπρός από το *-μ-* των καταλήξεων σε άλλα ρήματα αφομοιώνεται (κανονικά) με αυτό και σε άλλα τρέπεται σε *-σ-*: π.χ. ρ. *παρ-οξύν-ομαι* (θ. *παρ-οξυν-*), παρακείμενος *παρ-ὠξυν-μαι* (*παρῶξύμμαι*), υπερσυντέλικος *παρ-ὠξύν-μην* (*παρωξύμμην*). Αλλά ρ. *φαίν-ομαι* (θ. *φαν-*), παρακείμενος *πέ-φαν-μαι* (*πέφασμαι*), υπερσυντέλικος *ἐπε-φάν-μην* (*ἐπεφάσμην*).

3. Το *-σ-* των καταλήξεων που αρχίζουν από *-σθ-* ανάμεσα σε δύο σύμφωνα αποβάλλεται, όπως συμβαίνει και στα αφωνόληκτα: *ἠγγελ-θε* (αντί *ἠγγελ-σθε*), *ἠγγέλ-θαι* (αντί *ἠγγέλ-σθαι*) κ.τ.λ.

ΤΑ ΡΗΜΑΤΑ
εἶμι, φημί, οἶδα

ΚΛΙΣΗ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΝ ΤΥΠΩΝ

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Μετοχή	Απαρέμφατο
ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	εἶμι εἶ εἶσι(ν) ἴμεν ἴτε ἴασι(ν)	ἴω ἴης ἴη ἴωμεν ἴητε ἴωσι(ν)	ἴοιμι - ἴοίην ἴοις - ἴοίης ἴοι - ἴοίη ἴοιμεν ἴοιτε ἴοιεν	- ἴθι ἴτω - ἴτε ἴόντων – ἴτωσαν	ἴων ἴουσα ἴον	ἴέναι
ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ἴα - ἴειν ἴεις - ἴεισθα ἴει ἴμεν ἴτε ἴσαν - ἴεσαν	-	-	-	-	-
ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	φημι φῆς – φῆς φῆσι(ν) φάμεν φατέ φασί(ν)	φῶ φῆς φῆ φῶμεν φῆτε φῶσι(ν)	φαίην φαίης φαίη φαίημεν – φαίμεν φαίητε – φαίτε φαίησαν – φαίεν	- φάθι φάτω - φάτε φάντων – φάτωσαν	φάσκων φάσκουσα φάσκον	φάναι
ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ἔφην ἔφησθα - ἔφης ἔφη ἔφαμεν ἔφατε ἔφασαν	-	-	-	-	-
ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	οἶδα οἶσθα οἶδε ἴσμεν ἴστε ἴασι(ν)	εἰδῶ εἰδῆς εἰδῆ εἰδῶμεν εἰδῆτε εἰδῶσι(ν)	εἰδείην εἰδείης εἰδείη εἰδείημεν (-εἴμεν) εἰδείητε (-εἴτε) εἰδείησαν (-εἴεν)	- ἴσθι ἴστω - ἴστε ἴστων – ἴστωσαν	εἰδῶς εἰδυῖα εἰδὸς	εἰδέναι
ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ἦδεν - ἦδη ἦδεις - ἦδησθα ἦδει - ἦδεν ἦδεμεν - ἦσμεν ἦδετε - ἦστε ἦδεσαν - ἦσαν	-	-	-	-	-

Η ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΣΤΑ ΣΥΝΘΕΤΑ ΡΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

α) Κανένας σύνθετος ρηματικός τύπος της αρχαίας ελληνικής γλώσσας δεν τονίζεται πριν από την προπαραλήγουσα, υπακούοντας στο σταθερό αυτό κανόνα τονισμού [**Νόμος της τρισυλλαβίας**] (βλ. ΓΑΕ, σχολικό εγχειρίδιο, σελ. 17, § 38, 1).

β) Ο τόνος στα σύνθετα ρήματα της αρχαίας ελληνικής γλώσσας δεν ανεβαίνει, σε κανένα ρηματικό τύπο, πιο πάνω από τη λήγουσα της πρόθεσης, όταν αυτή είναι δισύλλαβη (η πρόθεση είναι σε κάθε περίπτωση το α' συνθετικό του ρηματικού τύπου).

γ) Στους σύνθετους ρηματικούς τύπους της αρχαίας ελληνικής γλώσσας, με μονοσύλλαβη ή δισύλλαβη πρόθεση, ο τόνος ανεβαίνει στην πρόθεση (ή στη λήγουσα της δισύλλαβης πρόθεσης), μόνο στην περίπτωση που το επιτρέπει η λήγουσα της λέξης, η οποία στην περίπτωση αυτή πρέπει να είναι βραχύχρονη. Σε κάθε περίπτωση, δηλαδή, ισχύει ο **νόμος της τρισυλλαβίας**, ο οποίος απαγορεύει να τονίζεται η προπαραλήγουσα σε μία λέξη που έχει μακρόχρονη λήγουσα (βλ. ΓΑΕ, σχολικό εγχειρίδιο, σελ. 18, § 38, 2).

δ) Οι μετοχές και τα απαρέμφατα των σύνθετων ρημάτων της αρχαίας ελληνικής γλώσσας διατηρούν, σε κάθε περίπτωση, τον τόνο τους σταθερό, σαν να μην ήταν σύνθετα.

ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΝ ΚΑΙ ΧΡΟΝΩΝ

Οριστική Έγκλιση (για τον Ένεστώτα)

Τα ρήματα **φημί, οίδα, είμι, εἶμι, κείμαι**, όταν είναι σύνθετα με πρόθεση, ανεβάζουν τον τόνο στην προπαραλήγουσα, εκτός από τους τύπους ἴασι(ν), ἴσασι(ν), κείμεθα, που τονίζονται κανονικά.

Υποτακτική Έγκλιση (για τον Αόριστο Β')

Τα ρήματα **ἔχω - ἔχομαι** και **ἔπομαι** στον αόριστο β', όταν είναι σύνθετα, ανεβάζουν τον τόνο στην πρόθεση (αν η πρόθεση είναι δισύλλαβη, ο τόνος μεταφέρεται στην τελευταία συλλαβή της). Οι τύποι **σχώμεθα** και **σπώμεθα** παραμένουν σταθεροί ως προς τον τόνο.

Επίσης, ο τόνος ανεβαίνει στην υποτακτική του αορίστου β' του ρήματος **ἴεμαι**, όταν είναι σύνθετο, στα εξής πρόσωπα: πρόηται (γ' ενικό), πρόησθε (β' πληθυντικό), πρόωνται (γ' πληθυντικό). Υπάρχουν όμως και οι τύποι: προῆται, προῆσθε, προώνται (χρησιμοποιούνται εναλλακτικά).

Ευκτική Έγκλιση (για τον Αόριστο Β')

Τα ρήματα **ἔχω - ἔχομαι** και **ἔπομαι** στον αόριστο β', όταν είναι σύνθετα, ανεβάζουν τον τόνο. Οι τύποι **σχοίμην - σχοίμεθα, σποίμην - σποίμεθα** παραμένουν ως προς τον τόνο σταθεροί. (**Σημείωση:** η ευκτική αορίστου β' του ρήματος ἔχω, όταν αυτό δεν είναι σύνθετο, είναι: σχοίην, σχοίης κτλ. Στην περίπτωση που το ρήμα είναι σύνθετο, σχηματίζει την ευκτική του αορίστου β' ομαλά: -σχοίμι, -σχοις, -σχοι κτλ.).

Στην ευκτική αορίστου β' του ρήματος **ἴεμαι**, αν το ρήμα είναι σύνθετο, ο τόνος ανεβαίνει, στα εξής πρόσωπα: πρόειο (β' ενικό), πρόειντο (γ' πληθυντικό). Υπάρχουν και οι τύποι: προεῖο, προεῖντο, καθώς επίσης και οι πρόοιο - προοῖο, πρόοιντο - προοῖντο.

Προστακτική Έγκλιση

α) Οι δισύλλαβες προστακτικές των βαρύτονων φωνηεντόληκτων, των αφωνόληκτων και των συνηρημένων ρημάτων της αρχαίας ελληνικής γλώσσας, όταν είναι σύνθετες, ανεβάζουν τον τόνο στην προπαραλήγουσα στο β' ενικό πρόσωπο. Όσες δεν είναι δισύλλαβες, αλλά τρισύλλαβες,

τότε τονίζονται **πάντα** στην προπαραλήγουσα της προστακτικής, στο β' ενικό πρόσωπο (είτε πρόκειται για απλά είτε για σύνθετα ρήματα). Οι παραπάνω διευκρινήσεις αφορούν την ενεργητική και τη μέση φωνή, στους χρόνους ενεστώτα και αόριστο.

β) Οι σύνθετες δισύλλαβες προστακτικές **όλων** των ρημάτων της ενεργητικής φωνής του αορίστου β' τονίζονται στο β' ενικό πρόσωπο στην προπαραλήγουσα. (ισχύει και για τις πέντε προστακτικές: **έλθέ, είπέ, λαβέ, εύρέ, ιδέ**).

γ) Οι τρισύλλαβες προστακτικές των ρημάτων της ενεργητικής φωνής του αορίστου β' τονίζονται **πάντα** στο β' ενικό πρόσωπο στην προπαραλήγουσα (είτε πρόκειται για απλά είτε για σύνθετα ρήματα).

δ) Το ρήμα **έχω** έχει προστακτική ενεργητικού αορίστου β', στο β' ενικό πρόσωπο, **σχές**. Όταν ο τύπος αυτός είναι σύνθετος, τονίζεται **πάντα στην παραλήγουσα** και ποτέ στην προπαραλήγουσα (πρβλ. παραπάνω, γενικός κανόνας [β]).

Οι τύποι **σχέτε** (β' πληθυντικό Ε.Φ.), **σχέσθε** (β' πληθυντικό Μ.Φ.) και **σπέσθε** (β' πληθυντικό Μ.Φ.) της προστακτικής αορίστου β' των ρημάτων **έχω - έχομαι** και **έπομαι**, τονίζονται στην προπαραλήγουσα, όταν είναι σύνθετοι.

Τα ρήματα **έχομαι** και **έπομαι** έχουν προστακτική μέσου αορίστου β', στο β' ενικό πρόσωπο, **σχοῦ** και **σποῦ** αντίστοιχα. Οι προηγούμενοι μονοσύλλαβοι τύποι της προστακτικής, όταν είναι σύνθετοι με μονοσύλλαβη πρόθεση, τονίζονται στη λήγουσα (δεν επηρεάζεται ο τονισμός τους). Όταν όμως είναι σύνθετοι με δισύλλαβη πρόθεση, τονίζονται στην παραλήγουσα (επηρεάζεται η θέση του τόνου τους).

Όλες οι άλλες προστακτικές των ρημάτων του μέσου αορίστου β', στο β' ενικό πρόσωπο, εφόσον δεν είναι μονοσύλλαβες, τονίζονται **πάντα** στη λήγουσα (είτε είναι απλές είτε σύνθετες).

ε) Η προστακτική ενεστώτα των ρημάτων **φημί, οίδα, είμι, εἶμι, κείμαι** στο β' ενικό και πληθυντικό πρόσωπο, όταν είναι σύνθετη, τονίζεται στην προπαραλήγουσα.

στ) Σχετικά με τις προστακτικές των ρημάτων της Β' Συζυγίας στον αόριστο β' και με τις προστακτικές κάποιων βαρύτονων ρημάτων της Α' Συζυγίας, που όμως σχηματίζουν αόριστο β' κατά τα ρήματα σε - μι, σημειώνουμε τα εξής:

Οι προστακτικές των αορίστων β': **έστην (ρ. ἴσταμαι), έδωκα (ρ. δίδωμι), έθηκα (ρ. τίθημι), ήκα (ρ. ήημι), έγνων (ρ. γιγνώσκω), έβην (ρ. βαίνω), έδραν (ρ. διδράσκω), έδυν (ρ. δύομαι)**: στο β' ενικό και πληθυντικό πρόσωπο, όταν είναι σύνθετες, ανεβάζουν τον τόνο στην πρόθεση (ή στη λήγουσα της πρόθεσης, αν αυτή είναι δισύλλαβη).

Οι προστακτικές των αορίστων β': **έδόμην (ρ. δίδομαι), έθέμην (ρ. τίθεμαι), εἶμην (ρ. ήμαι)**: στο β' ενικό πρόσωπο, όταν είναι σύνθετες με δισύλλαβη πρόθεση, ανεβάζουν τον τόνο στην παραλήγουσα. Όταν είναι σύνθετες όμως με μονοσύλλαβη πρόθεση, δεν ανεβάζουν τον τόνο (δεν επηρεάζεται ο τονισμός τους). Στο β' πληθυντικό πρόσωπο, οι ίδιες προστακτικές, όταν είναι σύνθετες, σε κάθε περίπτωση τονίζονται στην προπαραλήγουσα.

[Εξείρεση: η προστακτική αορίστου β' του ρ. **ήμαι (οὔ)**, όταν είναι σύνθετη με δισύλλαβη πρόθεση που έχει πάθει έκθλιψη, δεν ανεβάζει τον τόνο (δεν επηρεάζεται ο τονισμός της)].

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΤΕΡΩΝ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

Α

ἀγγέλω, ἤγγελλον, ἀγγελῶ, ἤγγειλα, ἤγγελκα, ἤγγέλκειν.

ἀγγέλομαι, ἠγγελλόμεν, ἀγγελθήσομαι, ἠγγειλάμην-ἠγγέλμην-ἠγγέλθην, ἠγγελομαι, ἠγγέλμην.

ἄγω, ἤγον, ἄξω, ἤγαγον, ἀγήοχα, ἠγηόχην.

ἄγομαι, ἠγόμεν, ἄξομαι-ἀχθήσομαι, ἠγαγόμεν-ἠχθην, ἠγμαι, ἠγμην.

ἀγωνίζομαι, ἠγωνιζόμεν, ἀγωνιοῦμαι-ἀγωνισθήσομαι, ἠγωνισάμην-ἠγωνίσθην, ἠγώνισμαι, ἠγωνίσμην.

αἰρέω(-ῶ), ἤρουν, αἰρήσω, εἶλον, ἤρηκα, ἠρήκειν.

αἰροῦμαι, ἠρούμην, αἰρήσομαι-αἰρεθήσομαι, εἰλόμην-ἠρέθην, ἠρημαι, ἠρήμην.

αἶρω, ἤρον, ἀρῶ, ἤρα, ἤρκα, ἤρκειν.

αἶρομαι, ἠρόμην, ἀροῦμαι-ἀρθήσομαι, ἠράμην-ἠρθην, ἠρμαι, ἠρμην.

αἰσθάνομαι, ἠσθανόμεν, αἰσθήσομαι, ἠσθόμεν, ἠσθημαι, ἠσθήμην.

αἰσχύνομαι, ἠσχυνόμεν, αἰσχουῦμαι, ἠσχύνθην, ἠσχυμαι, ἠσχύμην.

αἰτιάομαι(-ῶμαι), ἠτιώμην, αἰτιάσομαι, ἠτιασάμην-ἠτιάθην, ἠτίαμαι, ἠτιάμην.

ἀκούω, ἤκουον, ἀκούσομαι, ἤκουσα, ἀκήκοα, ἠκηκόειν.

ἀλλάττομαι, ἠλλαπτόμην, ἀλλάξομαι-ἀλλαχθήσομαι, ἠλλαξάμην-ἠλλάχθην, ἠλλαγμαί, ἠλλάγγμην.

ἄμαρτάνω, ἠμάρτανον, ἄμαρτήσομαι, ἠμαρτον, ἠμάρτηκα, ἠμαρτήκειν.

ἀνέχομαι, ἠνειχόμεν, ἀνέξομαι, ἠνεσχόμεν, ὑπομεμένηκα, ὑπεμεμένηκειν.

ἀπεχθάνομαι, ἀπηχθηνόμεν, ἀπεχθήσομαι, ἀπηχθόμεν, ἀπήχθημαι, ἀπηχθήμην.

ἀποκρίνομαι, ἀπεκρινόμεν, ἀποκρинуῦμαι, ἀπεκρινάμην, ἀποκέκριμαι, ἀπεκεκρίμην.

ἀπολογέομαι(-οῦμαι), ἀπελογούμην, ἀπολογήσομαι, ἀπελογησάμην-ἀπελογήθην, ἀπολελόγημαι, ἀπελελογήμην.

ἄπτομαι, ἠπτόμεν, ἄψομαι, ἠψάμην-ἠφθην, ἠμμαι, ἠμμην.

ἄχθομαι, ἠχθόμεν, ἀχθέσομαι, ἠχθέσθην, ἠχθημαι, ἠχθήμην.

Β

βάλλω, ἔβαλλον, βαλῶ, ἔβαλον, βέβληκα, ἐβεβλήκειν.

βάλλομαι, ἐβαλλόμεν, βαλοῦμαι-βληθήσομαι, ἐβαλόμην-ἐβλήθην, βέβλημαι, ἐβεβλήμην.

βούλομαι, ἐβουλόμεν, βουλήσομαι, ἐβουλήθην, βεβούλημαι, ἐβεβουλήμην.

Υ

γίγνομαι, ἐγιγνόμην, γενήσομαι-γενηθήσομαι, ἐγενόμην-ἐγενήθην, γέγονα-γεγένημαι, ἐγεγόνειν-ἐγεγενήμην.

Δ

δέχομαι, ἐδεχόμην, δέξομαι, ἐδεξάμην, δέδεγμαi, ἐδεδέγμην.

δοκέω(-ῶ), ἐδόκουν, δόξω, ἔδοξα, δέδοκται, ἐδέδοκτο.

δύναμαι, ἐδυνάμην, δυνήσομαι, ἐδυνήθην-ἐδυνάσθην, δεδύνημαι, ἐδεδυνήμην.

δύομαι, ἐδύόμην, δύσομαι, ἔδυν (δύω, δύοιμι, δύθι, δῦναι, δύς-δύσα-δύν), δέδουκα, ἐδεδύκειν.

Ε

εἶω(-ῶ), εἶων, εἶσω, εἶσα, εἶακα, εἶάκειν.

ἐγείρω, ἤγειρον, ἐγερω, ἤγειρα, ἐγήγερκα, ἐγηγέρκειν.
ἐγείρομαι, ἠγειρόμην, ἐγεροῦμαι-ἐγερθήσομαι, ἠγρόμην-ἠγέρθην, ἐγήγερμαι-ἐγρήγορα, ἐγηγέρμην-ἐγρηγόρειν.

ἐλαύνω, ἤλαυνον, ἐλῶ(άω-ῶ), ἤλασα, ἐλήλακα, ἐληλάκειν.

ἐνθυμέομαι(-οῦμαι), ἐνεθυμούμην, ἐνθυμήσομαι, ἐνεθυμήθην, ἐντεθύμημαι, ἐνετεθυμήμην.

ἐπίσταμαι, ἠπιστάμην, ἐπιστήσομαι, ἠπιστήθην, ἔγνωκα, ἐγνώκειν.

ἔπομαι, εἰπόμην, ἔπομαι, ἐσπόμην, ἠκολούθηκα, ἠκολουθήκειν.

ἐργάζομαι, εἰργαζόμην, ἐργάσομαι, εἰργασάμην, εἶργασμαι, εἰργάσμην.

ἐρωτάω(-ῶ), ἠρώτων, ἐρήσομαι, ἠρώτησα-ἠρόμην, ἠρώτηκα, ἠρωτήκειν.

ἐσθίω, ἤσθιον, ἔδομαι, ἔφαγον, ἐδήδοκα, ἐδηδόκειν.

εὐρίσκω, ηὔρισκον, εὐρήσω, ηὔρον, ηὔρηκα, ηὔρήκειν.

ἔχω, εἶχον, ἔξω-σχῆσω, ἔσχον, ἔσχηκα, ἐσχέκειν.
ἔχομαι, εἶχόμην, ἔξομαι-σχῆσομαι, ἐσχόμην, ἔσχημαι, ἐσχέμην.

Η

ἠγέομαι(-οῦμαι), ἠγούμην, ἠγήσομαι-ἠγηθήσομαι, ἠγησάμην-ἠγήθην, ἠγημαι, ἠγήμην.

ἠττάομαι(-ῶμαι), ἠττώμην, ἠττήσομαι-ἠττηθήσομαι, ἠττησάμην-ἠττήθην, ἠττημαι, ἠττήμην.

Θ

θέω, ἔθειον, θεύσομαι, ἔδραμον, δεδράμηκα, ἐδεδραμήκειν.

θνήσκω, ἔθνησκον, θανοῦμαι, (ἀπ)έθανον, τέθηκα, ἐτεθήκειν.

Ι

ικνέομαι(-οῦμαι), ἰκνούμην, ἴζομαι, ἰκόμην, ἴγμαι, ἴγμην (συνθ. ἀφικνοῦμαι).

Κ

καλέω(-ῶ), ἐκάλουν, καλῶ, ἐκάλεσα, κέκληκα, ἐκεκλήκειν.

καλοῦμαι, ἐκαλούμην, καλοῦμαι-κληθήσομαι, ἐκαλεσάμην-ἐκλήθην, κέκλημαι, ἐκεκλήμην.

κάμνω, ἐκαμνον, καμοῦμαι, ἔκαμον, κέκμηκα, ἐκεκμήκειν.

κλίνω, ἔκλινον, κλινῶ, ἔκλινα, κέκλικα, ἐκεκλίκειν.

κλίνομαι, ἐκλινόμην, κλινοῦμαι-κλινήσομαι, ἐκλινάμην-ἐκλίθην, κέκλιμαι, ἐκεκλίμην.

κρίνω, ἔκρινον, κρινῶ, ἔκρινα, κέκρικα, ἐκεκρίκειν.

κρίνομαι, ἐκρινόμην, κρινοῦμαι-κριθήσομαι, ἐκρινάμην-ἐκρίθην, κέκριμαι, ἐκεκρίμην.

κτάομαι(-ῶμαι), ἐκτώμην, κτήσομαι-κτηθήσομαι, ἐκτησάμην-ἐκτήθην, κέκτημαι, ἐκεκτήμην.

κτείνω, ἔκτεινον, κτενῶ, ἔκτεινα, ἀπέκτονα, ἀπεκτόνειν.

Λ

λαγχάνω, ἐλάγχανον, λήξομαι, ἔλαχον, εἴληχα, εἰλήχειν.

λαμβάνω, ἐλάμβανον, λήψομαι, ἔλαβον, εἴληφα, εἰλήφειν.

λαμβάνομαι, ἐλαμβάνομην, ληφθήσομαι, ἐλαβόμην-ἐλήφθην, εἴλημμαι, εἰλήμμην.

λανθάνω, ἐλάνθανον, λήσω, ἔλαθον, λέληθα, ἐλελήθειν.

λανθάνομαι, ἐλανθανόμην, λήσομαι-λησθήσομαι, ἐλαθόμην-ἐλήσθην, λέλησμαι, ἐλελήσμην.

λέγω, ἔλεγον, λέξω-ἐρῶ, εἶπον-ἔλεξα-εἶπα, εἶρηκα, εἰρήκειν.

λέγομαι, ἐλεγόμην, λεχθήσομαι-ῥηθήσομαι, ἐλέχθην-ἐρρήθην, εἶρημαι, εἰρήμην.

λείπω, ἔλειπον, λείψω, ἔλειψα-ἔλιπον, λέλοιπα, ἐλελοίπειν.

λείπομαι, ἐλειπόμην, λείψομαι-λειφθήσομαι, ἐλιπόμην-ἐλείφθην, λέλειμμαι, ἐλελείμμην.

λυμαίνομαι, ἐλυμαινόμην, λυμανοῦμαι, ἐλυμηνάμην, λελύμασμαι, ἐλελυμάσμην.

Μ

μανθάνω, ἐμάνθανον, μαθήσομαι, ἔμαθον, μεμάθηκα, ἐμεμαθήκειν.

μιμνήσκομαι, ἐμιμνησκόμην, μνήσομαι-μνησθήσομαι, ἐμνησάμην-ἐμνήσθην, μέμνημαι, ἐμεμνήμην.

(το μέμνημαι ἔχει μονολεκτική υποτακτική μεμνῶμαι, -μνή, μνήται κ.τ.λ., ευκτική μεμνήμην, -μνήτο, -μνήτο κ.τ.λ. και μεμνώμην, μεμνώω).

ν

νέμω, ἔνεμον, νεμῶ, ἔνειμα, νενέμηκα, ἐνενεμήκειν.

νέμομαι, ἐνεμόμην, νεμοῦμαι-νεμηθήσομαι, ἐνειμάμην-ἐνεμήθην, νενέμημαι, ἐνενεμήμην.

ο

οἰκέω(-ῶ), ὤκουν, οἰκήσω, ὤκησα, ὤκηκα, ὤκῆκειν.

οἶομαι-οἶμαι, ὠόμην-ὠόμην, οἶήσομαι, ὠήθην, νενόμικα, ἐνενομῆκειν.

ὄλλυμι, ὄλλυν, ὄλω, ὄλεσα, ὄλώλεκα, ὄλωλέκειν.

ὄλλυμαι, ὄλλύμην, ὄλοῦμαι, ὄλόμην, ὄλωλα, ὄλώλειν.

ὄξύνομαι, ὄξυνόμην, ὄξυνθήσομαι, ὄξύνθην, ὄξυμμαι, ὄξύμμην.

ὄράω(-ῶ), ἐώρων, ὄψομαι, εἶδον, ἐόρακα, ἐωράκειν.

ὄφλισκάνω, ὠφλίσκανον, ὀφλήσω, ὠφλον, ὠφληκα, ὠφλήκειν. (=χρωστώ στο δημόσιο, καταδικάζομαι σε πρόστιμο).

π

πάσχω, ἔπασχον, πείσομαι, ἔπαθον, πέπονθα, ἐπεπόνθειν.

πείθομαι, ἐπειθόμην, πείσομαι-πεισθήσομαι, ἐπιθόμην-ἐπείσθην, πέπεισμαι, ἐπεπείσμην.

πειράομαι(-ῶμαι), ἐπειρώμην, πειράσομαι-πειραθήσομαι, ἐπειρασάμην-ἐπειράθην, πεπείραμαι, ἐπεπειράμην.

πίμπλημι, ἐπίμπλην, πλήσω, ἔπλησα, πέπληκα, ἐπεπλήκειν.

πίμπλαμαι, ἐπιμπλάμην, πλήσομαι-πλησθήσομαι, ἐπλησάμην-ἐπλήσθην, πέπλησμαι, ἐπεπλήσμην.

πίνω, ἔπινον, πίομαι, ἔπιον, πέπωκα, ἐπεπώκειν.

πίπτω, ἔπιπτον, πεσοῦμαι, ἔπεσον, πέπτωκα, ἐπεπτώκειν.

πλέω, ἔπλεον, πλεύσομαι-πλευσοῦμαι, ἔπλευσα, πέπλευκα, ἐπεπλεύκειν.

πλήττομαι, ἐπληττόμην, πλήξομαι-πληγήσομαι, ἐπληξάμην-ἐπλήγην, πέπληγμαι, ἐπεπλήγμην.

πυνθάνομαι, ἐπυνθανόμην, πεύσομαι, ἐπυθόμην, πέπυσμαι, ἐπεπύσμην.

σ

σκοπέω(-ῶ), ἐσκόπουν, σκέψομαι-σκοπήσω, ἐσκόπησα, ἔσκεμμαι, ἐσκέμμην.

σκοποῦμαι, ἐσκοπούμην, σκέψομαι-σκεπήσομαι, ἐσκεψάμην-ἐσκέφθην-ἐσκέπην, ἔσκεμμαι, ἐσκέμμην.

σπείρω, ἔσπειρον, σπερῶ, ἔσπειρα, ἔσπαρκα, ἐσπάρκειν.

σπείρομαι, ἐσπειρόμην, σπαρήσομαι, ἐσπάρην, ἔσπαρμαι, ἐσπάρμην.

σπένδομαι, ἐσπενδόμην, σπείσομαι, ἐσπείσάμην, ἔσπειςμαι, ἐσπείσμην.

στέλλω, ἔστελλον, στελῶ, ἔστειλα, ἔσταλκα, ἐστάλκειν.

στέλλομαι, ἐστελλόμην, σταλήσομαι, ἐστειλάμην-ἐστάλμην-ἐστάλην, ἔσταλμαι, ἐστάλμην.

συλλέγω, συνέλεγον, συλλέξω, συνέλεξα, συνείλοχα, συνειλόχειν.

συλλέγομαι, συνελεγόμην, συλλέξομαι-συλλεγήσομαι, συνελεξάμην-συνελέγην, συνείλεγμαι, συνειλέγμην.

σφάλλω, ἔσφαλλον, σφαλῶ, ἔσφηλα, ἔσφαλκα, ἐσφάλκειν.

σφάλλομαι, ἐσφαλλόμην, σφαλοῦμαι-σφαλήσομαι, ἐσφηλάμην-ἐσφάλην, ἔσφαλμαι, ἐσφάλμην.

Τ

τείνω, ἔτεινον, τενῶ, ἔτεινα, τέτακα, ἐτετάκειν.

τείνομαι, ἐτεινόμην, τενοῦμαι-ταθήσομαι, ἐτεινάμην-ἐτάθην, τέταμαι, ἐτετάμην.

τέμνω, ἔτεμνον, τεμῶ, ἔτεμον, τέτμηκα, ἐτετμήκειν.

τέμνομαι, ἐτεμνόμην, τεμοῦμαι-τμηθήσομαι, ἐτεμόμην-ἐτμήθην, τέτμημαι, ἐτετμήμην.

τίκτω, ἔτικτον, τέξομαι, ἔτεκον, τέτοκα, ἐτετόκειν.

τρέπομαι, ἐτρεπόμην, τρέψομαι-τραπήσομαι, ἐτραπόμην-ἐτρεψάμην-ἐτράπην, τέτραμμαι, ἐτετράμμην.

τρέφομαι, ἐτρεφόμην, θρέψομαι-τραφήσομαι, ἐθρεψάμην-ἐτράφην, τέθραμμαι, ἐτεθράμμην.

τυγχάνω, ἐτύγχανον, τεύξομαι, ἔτυχον, τετύχηκα, ἐτετυχήκειν.

Υ

ὑπισχνέομαι(-οῦμαι), ὑπισχνούμην, ὑποσχήσομαι, ὑπεσχόμην, ὑπέσχημαι, ὑπεσχήμην.

Φ

φαίνομαι, ἐφαινόμην, φανοῦμαι-φανήσομαι, ἐφηνάμην-ἐφάνην, πέφασμαι, ἐπεφάσμην.

φέρω, ἔφερον, οἴσω, ἤνεγκον, ἐνήνοχα, ἐνηνόχειν.

φέρομαι, ἐφερόμην, οἴσομαι-οἰσθήσομαι-ἐνεχθήσομαι, ἤνεγκάμην-ἤνέχθην, ἐνήνεγμαι, ἐνηνέγμην.

φεύγω, ἔφευγον, φεύξομαι, ἔφυγον, πέφευγα, ἐπεφεύγειν.

φθάνω, ἔφθανον, φθάσω-φθήσομαι, ἔφθασα-ἔφθην (φθῶ, φθαίην, φθῆναι, φθάς), ἔφθακα, ἐφθάκειν.

φθείρω, ἔφθειρον, φθερῶ, ἔφθειρα, ἔφθαρκα, ἐφθάρκειν.

φθείρομαι, ἐφθειρόμην, φθεροῦμαι-φθαρήσομαι, ἐφθειράμην-ἐφθάρην, ἔφθαρμαι, ἐφθάρμην.

φύομαι, ἐφυόμην, φύσομαι, ἔφυν (φύω, φύοιμι, φῦναι, φύς-φῦσα-φύν), πέφυκα, ἐπεφύκειν.

χ

χρή, χρῆν-έχρῆν, χρήσει-χρήσται, ἔχρησε.

χρήομαι(-ῶμαι), ἐχρώμην, χρήσομαι, ἐχρησάμην, κέχρημαι, ἐκεχρήμην.

ω

ώνέομαι(-οῦμαι), ἔωνούμην, ώνήσομαι, ἐπριάμην, ἔώνημαι, ἔωνήμην.

